1911.

Obracím zažloutlé listy jednacího protokolu, pročítám první zápis o zrodu jednoty. Z těch řádků ještě dnes po třicetipěti letech dýchá láska, nadšení i dobrá vůle překonati všechny překážky, které se staví v cestu těm, kteří tehdy začínali. Čtu jména známá i neznámá, jména jejichž nositelů není již mezi živými, ale také jména bratří u nichž se ještě dovolám svědectví.

Snažím se vykouzliti si před sebou obraz minulosti, vytvořiti si rámec prostředí ve kterém zakotvila v naší obci krásná myšlenka sokolská. V duchu vidím malou, začouzenou místnost, ozářenou blikotavým světlem petrolejky, spolkovou místnost „Obecního domu". Vzrušený hovor, rozpálené tváře, rozzářené oči nadšených průkopníků. Koná se důvěrná schůze novohradského přípravného výboru sokolského, jehož hosty jsou pionýři vysokomýtské jednoty - bratři: Dr. Pinc, tehdejší starosta Sokola Vysoké Mýto, Nimshaus, Kvapil, Beran, Černohorský, Bečička, Kupec a Srba. Tito bratři přišli posílit, poradit, povzbudit, přišli zahřát tu studenou kolébku v níž se zrodila naše jednota, ke které jedni vzhlížejí s nadějí v očích a druzí zase nevraživě a nedůvěřivě. V této schůzi jsou nadšení „tátové" Sokola Nové Hrady, zakladatelé, bratři: Bohumil Čáslavský, Huga a Alfréd Eisnerovi, Rybička, Jánský, Kysela, Bata, Břeň, Čihák, Hladík, Hurka, Klát, Kysela Emil, Kadlec, Kulhavý Al., V. Horáček, Makovský, Novák, Pravec, Renner, Boh. Sahula, Rudovský, Síč, Svoboda, Tupec, Telecký, Veselík, Witz a Kudláček.

Tak bylo dne 19. listopadu 1911, kdy myšlenky

a plány budovatelů naší jednoty byly uvedeny ve skutek. Z malé jiskřičky vznítil se ten velký, jasný plamen, plamen nadšeného sokolského bratrství, jež přechází s pokolení na pokolení.

A mám-li ukončit stať o první schůzi přípravného výboru, pak končím slovy původního zápisu:

„Tak vešel v život „Odbor Tělocvičné jednoty Sokol v Nových Hradech", provázen upřímným přáním aby zdárně plnil vznešený úkol, který mu jako odkaz zanechal zvěčnělý zakladatel Sokola Tyrš, aby stal se šiřitelem osvěty a pokroku a uvědomělou sebekázní získal sobě vážnost a sympatii těch činitelů, kteří naň dosud pohlížejí lhostejně, nebo docela snad s nedůvěrou."

Dne 19. listopadu 1911 ustavena byla naše jednota, která nebyla prozatím složkou samostatnou, nýbrž odbočkou T. J. Sokol Vysoké Mýto. V členské schůzi konané dne 10. 12. 1911 zvoleno bylo vedení odboru a sice:

předsedou: br. Tupec, učitel,
náměstkem: br. Čáslavský Boh.
do výboru: bří. Síč, Novák, Telecký, Fr. Pravec,
Boh. Sahula - jednatelem,
Emil Kysela - hospodářem,
Hugo Eisner - pokladníkem.

Ustavený odbor chopil se čile práce. Projednal s obecním výborem a nájemcem „Obecního domu" pronájem sálu, který se tak stal tělocvičnou a byl svědkem těžkých začátků. Vysokomýtská, mateřská

jednota zapůjčila odboru nejnutnější nářadí a umožnila tak okamžité zahájení cvičení.

Takový byl konec roku 1911, roku který zůstane trvale v paměti těch, kteří přejímali a budou dále přejímati zodpovědnost za další osudy novohradské jednoty.

bodstiž

1912.

V plném úsilí pokračuje se v práci šťastně započaté v předešlém roce. Na počátku roku provedena byla ještě volba náčelníka a jeho náměstka. Prvým náčelníkem jednoty byl zvolen:

bratr E. Telecký,

místonáčelníkem:

br. V. Síč.

Na rok 1912 připadá první sokolské veřejné vystoupení v Nových Hradech – okrskový slet, který se konal dne 21. července 1912. Jako cvičiště sloužilo novohradské náměstí, které bylo k tomu účelu upraveno a vyzdobeno. V domě u Svobodů byla kuchyně. Pokrmy a občerstvení se donášelo do stánků na cvičišti – náměstí, kde se prodávalo. Cvičení súčastnily se početně okolní jednoty, nejnětší návštěva cvičenců byla však z Vysokého Mýta. Před zahájením cvičení promluvil za pořadatele předseda odboru br. Tupec, po něm pronesl krásný a nadšený projev br. Nimshaus z Vysokého Mýta.

„Byl to slavný a krásný den" – vypravuje mi

zakládající člen br. Al. Kulhavý – „ale co práce a námahy to stálo! Před naším prvním veř. cvičením měli jsme cvičení jednou až dvakrát týdně, pokaždé od 8 až do 11. hodin večer. Byly to těžké začátky. Na každou cvičební hodinu dojížděli sem – zvláště pak před okrskovým sletem – bratři z Vysokého Mýta, kteří nám pomáhali překonávati první nezdary, kteří nás vlastně učili cvičit po sokolsku. Nejobětavějším z těchto milých učitelů byl bratr Nimshaus z Vys. Mýta, ten dojížděl pravidelně každý týden a dřel s námi opravdu poctivě. Byl přesný, neoblomný a zvláště při prostných. Co náhodou „neklapalo", opakoval s námi stále znovu a znovu, dokud to nebylo provedeno bezvadně. Byly to veliké oběti, které bratr Nimshaus přinášel nám a Sokolu vůbec!" A paní Kulhavá k tomu dodává: „Však to bylo tenkrát k nevydržení, starej ten musel být na každém cvičení, ať se doma dělo cokoli. V květnu 1912 čekali jsme rodinu – Jardu – ale ani to neudrželo starýho doma. Jarda už-už měl přijít na svět a pro tátu jsme museli poslat do cvičení!"

Tak horlivě se cvičilo počátkem roku 1912, činnost jednoty se zdárně rozvíjela. Vzhledem k tomu bylo uvažováno, aby se dosavadní odbor zcela osamostatnil. Za tím účelem byla svolána ustavující členská schůze dne 13. října 1912 a na této schůzi ustanovena byla samostatná Tělocvičná jednota Sokol Nové Hrady.

V uvedené členské schůzi byly provedeny volby

nových činovníků a prvními vedoucími samostatné jednoty zvolili:

bratr Tupec František - starostou,
bratr Pravec František - náměstkem starosty,
bratr Čáslavský Bohumil - náčelníkem

Do výboru zvolili: bratři Novák Fr., Ed. Tilecký, Em. Kaučka, Fr. Kysela, J. Renner, Jan Čihák, Jar. Píša s funkcí jednatele, Al. Kulhavý - pokladník.

Jelikož vysokomýtská jednota, která naší jednotě pro začátek propůjčila nářadí si toto vyžádala zpět, rozhodl se výbor, že bude opatřeno nářadí vlastní. Ve cvičení bylo pravidelně jednou za týden pokračováno i po prvním svátku. Nejpilnějšími byli:

Stojící z leva do prava:
Kysela F., Krejčí J., Bartoš F., Veselík V., Hurych V., Baťa F., Mlejnek F., Hladík J. st., Hladík J. ml.
Sedící:
Svoboda Fr. ml., Novák Fr., Čáslavský B., náčel., Kulhavý A., Kusý J., Met. Horký

A co zbývá dodati ke zdařilému roku 1912? Během roku přistoupilo do jednoty 10 bratří, změnili bydliště a odešli 3 bratři.

O bohaté tehdejší činnosti svědčí i konané schůze v tomto počtu: 1 ust. čl. schůzi, 1 čl. schůzi mimoř., 9 schůzí výboru.

Bratrský

1913.

Při valné hromadě T. J. Sokol Nové Hrady, konané dne 2.2.1913 bylo rozhodnuto o činovnících pro nové správní období. Na vedoucích místech i ve výboru byli ponecháni dosavadní činovníci až na jednatele, kteroužto funkci převzal po odcházejícím bratru Píšovi, br. Frant. Svoboda ml.

Dne 30. března uspořádána byla veřejná přednáška na které promluvil prof. Al. Kraus „O Balkáně".

Pilně se novohradští bratři účastnili podniků, pořádaných jinými jednotami. Tak byl podniknut zájezd na slavnostní otevření sokolovny v Horním Jelení v počtu 14 bratří a 6 dorostenců. Okrskový slet v Bučině - 12 bratří, 6 dorostenců, na okrskovém sletě v Jehnědí cvičili 3 bratři, na župním sletě v Dašicích cvičilo 6 bratří krojovaných. Dopravu - „žebřiňák" či kočár, vždy bezplatně obstaral br. Em. Kaňka. Na župní závody konané dne 10.8.1913 v Ústí v Orlicí delegovala jednota 3 bratry cvičící.

Přehled cvičební činnosti v roce 1913 je tento:

Členové: cvič. hodin 92, účast 686 cvič., průměr 7·5 čl.
Dorost: " 92, -"- 672 -"-, -"- 7·3 dor.

Dne 31.8.1913 byl pořádán členský večer na rozloučenou se zakladatelem a starostou jednoty br. Frant. Tupcem a při této příležitosti bylo mu odevzdáno - dle zápisu o schůzi konané dne 20.8.1913 - „Osvědčení" - které zní:

„Tělocvičná jednota Sokol v Nových Hradech svému prvnímu starostovi, milému bratru Františku Tupcovi v uznání zásluh o založení a rozkvět jednoty, věnuje diplom členský!

Dne 5.10.1913 pořádána byla přednáška br. Dra.

Ruce z vysokého bytu, na námět „O národnosti."

Jednota těšila se stále většímu zájmu o čemž svědčí nejlépe vzrůst členstva - v roce 1913 přistoupilo dalších 11 bratří hlavně z okolních obcí Přílnky a Leštiny. Tak koncem roku 1913 vykazovala matrika 57 členů.

Povzbuzeni dosavadními úspěchy, vstupují novohradští Sokolové s novou chutí do čtvrtého roku činnosti, do roku, který přináší ve své druhé polovině počátek bolestí a strastí našeho národa, do roku počátku prvé světové války.

[illegible]

1914.

Kolik plánů a nadějí bylo zmařeno - kolik bratří bylo nucenu odejít se zbraní v ruce se bít za nenáviděného císaře a rakousko-uherskou monarchii. Je přirozené, že světová válka bude míti vlivu na činnost a další rozkvět vpravdě vlasteneckého a národního spolku, na činnost nejen jednoty naší, ale Sokola vůbec.

Nikdo nemá tušení o blížící se neblahé budoucnosti, rok 1914 zahajuje náš Sokol vesele. V masopustě pořádala naše jednota šibřinky, které se velmi vydařily. Ráz šibřinek byl „Z českých mlýnů" a tak se tělocvična na sále proměnila v pěknou mlýnici, kde nescházelo ani skutečné mlýnské kolo, vodou hnané. Mlýn - jeho mechanické části sestavili bratři Kaňka st. a Jan Flédr, malby provedl zdejší občan Dobruský. V příjemném prostředí mlýnice, za skutečného klapotu

mlýnského kola a za ryčného vyhrávání vraclavské kapely, rozvinula se veselá, bratrská zábava, která nebrala konce. „Na pile už honkali do práce a my ještě vesele tancovali" - vypráví pamětník - „bylo to hezké, nikdy na to nezapomenu!" Této zábavy se zúčastnilo i několik hostí z bratrské jednoty Vysoké Mýto.

Valnou hromadou byli zvoleni pro rok 1914 nové činovníci a sice:

starostou: br. Jan Čihák st.,
náměstkem: br. Frant. Pravec,
náčelníkem: br. Boh. Čáslavský.

Do výboru zvoleni: Jan Čihák ml. jako jednatel, Al. Kulhavý jako pokladník, dále br. F. Novák, Ed. Telecký, Jos. Telec, F. Vojslavský (tehd. místní poštmistr), Emanuel Kaňka a Jos. Šalda (učitel).

Dne 8.3.1914 pořádala jednota přednášku na které „O počátcích sokolstva" promluvil br. Felisc z České Třebové.

Činnost jednoty se rozšiřovala - ustavuje se zábavní odbor, který bude uskutečňovati činnost divadelní. Tak najdeme v zápise ze dne 4.4.1914 poznámky o prosazování návrhu na sloučení OČJ. se Sokolem, což však nebylo uskutečněno.

Další důležité rozhodnutí bylo v r. 1914 provedeno. Zavádí se cvičení žactva. Ženy-sestry zahájily cvičení v květnu t.r. a od té doby pilně cvičily. Mládež bylo nutno podchytiti - proto všem rodičům byl v obci doručen náborový dopis s výzvou, aby svoje děti poslali do Sokola. Zachovaný orig. exemplář tohoto dopisu pro zajímavost a na důkaz poctivé snahy a dobrého úmyslu činovníků přiložen na následující straně.

Rodičové!

Životní zápas, který v dnešních dnech tak hrubě dolehá na každého jednotlivce, vyžaduje lidí celých, silných zdravím i duchem. Naše mládež postrádá takového prostředí, které by ji na úrovni současném boj připravovalo a vyzbrojovalo. Škola při nejlepší vůli nemá dosti času ani příležitosti, aby žáky všestranně připravila pro život. Čas, který mládeži po vyučování zbývá, vyplňuje tato obyčejně způsobem, jenž zřídka je ku prospěchu, častěji však ku škodě bývá.

Hledíc zejmenovaci komuto nedostatku řádného mimoškolního zaměstnání, vytkla si jednota za úkol, odstraniti tuto příčinu sloku na mnohostranné chování mládeže a zavésti odpolední cvičení tělesná pro školní děti za řádného dozoru. Posuďte sami, není-li lépe, by žáci dětský nábyly se náležité kázni, různému vystupování a čestnému jednání, zároveň pak učily se obratnosti i síle, než aby zahýbaly se různé, co jim k žádnému užitku ani tělesnému ani duševnímu není.

Pamatujte, že síla národa spočívá v jeho dětech.

Za výbor:

Jaroslav Jaroslav Jaroslav Jaroslav

Jaroslav Jaroslav Jaroslav Jaroslav

Jaroslav Jaroslav Jaroslav Jaroslav

Tento doklad svědčí o tom, že tehdejší činovníci Sokola velmi dobře chápali poslání Sokolstva v těžkých dobách počátků světové války, že to byli ani, kteří se ujali zvláště mladých, aby je vedli k uhlazenosti, k vlastenectví a připravovali je pro život v těch budoucích.

Je 26. července 1914 - novohradská pouť. Na sále začíná právě pouťová taneční zábava, ještě se ani nesvítilo a je uhoněna zvěst o vyhlášení války. Lidé se shlukují, hlavami běží starosti - co bude, co přinesou příští dny?

Z protokolů o schůzích z této doby je patrno, jak činnost Sokola ustupuje tlaku událostí. Jindy byly zápisy obsáhlé, svědčily o práci a zájmu, nyní však jsou stručné. Ve schůzi výboru dne 5.8.1914 je usneseno přerušiti cvičení na 14 dnů s ohledem na stav války. Další schůze nejedná zas o cvičení ale o příspěvku pro „červený kříž" - nový důkaz současných událostí. A přes všechny tyto okolnosti se přece zase začíná cvičit v říjnu 1914.

V pozdějších zápisech o schůzích čteme již vzpomínky na bratry, kteří byli povoláni k vojenské službě. Ke konci roku 1914 vykonává vojenskou službu již 13 bratří, 5 bratří odvedených očekává povolávací rozkaz. Všem těm, kteří vzpomínají tance na mysli jediná otázka: „Kde asi jsou, kdy a kolik se jich mezi nás opět vrátí?" Jako první odešli: br. Felcký, Al. Kulhavý, Fr. Mejnek, Zach, Bratš, Veselík, Holomek, Jos. Šalda, J. Kusý, truhlář, Kusý, rolník, Eisner A., a br. Traub.

Stav členstva ke konci roku 1914 nevykazuje, přes všechny přísuny, žádných změn - zapsáno je 56 členů.

Celkový výkaz cvičební činnosti je tento:

Počet cvičeb. hodin mužů 81, účast 836, průměrná návštěva 7.85 v 1 hod.
-"- dorostenců 81, -"- 268, -"- -"- 3.3 -"-
-"- žen 41, -"- 463, -"- -"- 10.75 -"-.

Na okrskových přeborech v Hrušové se umístili a za dobré výkony byli diplomy odměněni bratři:

1.) Josef Sršeň - dosáhl z dosažitel. 100 bodů - 87.50 bodů
2.) Boh. Čáslavský - -"- -"- -"- - 84.16 -"-
3.) Karel Krýzl - -"- -"- -"- - 80.- -"-
4.) Fr. Bata - -"- -"- -"- - 78.33 -"-
5.) Jos. Krýzl - -"- -"- -"- - 73.33 -"-

Během roku 1914 navštívila jednota veř. cvičení:

dne 14.6. ve Vraclavi v počtu 18 bratří, 12 sester,
21.6. v Chroustovicích -"- 13 -"-, 5 -"-,
27-29/6 slet v Brně -"- 2 -"-, 1 -"-,
5.7. v Hrušové -"- 27 -"-, 12 -"-,
19.7. v Chocni -"- 14 -"-, 1 sestra,
19.7. v Rychmburku -"- 7 -"-.

Z uvedeného přehledu je patrno, že jednota nezahálela ani přes překážky prvého roku války.

[illegible]

1915.

Při valné hromadě která se konala dne 2.2.1915 byli pro další období zvoleni:

starostou br. Jan Čihák, st.,
místostarostou br. Fr. Pravec,
náčelníkem br. Boh. Čáslavský.

Do výboru zvoleni: br. Em. Kaňka, Jan Lambert, F. Renner, Josef

Brýdl z Šeštiny, Josef Telec - hospodář jednoty, Marie Veselíková, Fr. Vojslavský - pokladníkem, Jan Čihák ml. - jednatelem.

Jako náhrodníci určeni br. F. Kysela, F. Svoboda, br. Krýzl K., Horáček V. st.

V pravidelném cvičení se pokračuje i ve druhém válečném roce.

Schůze výboru jednoty konají se obvykle jednou za měsíc - zarážející je však neúčast některých členů výboru a neúčast br. místostarosty, který se bez omluvy nedostavil ani do jedné ze 12 konaných schůzí výboru, přes všechny důrazné písemné i osobní zvláštní výzvy. Stále stejná jména čteme v podpisech protokolů, stále stejné výčitky, stesky, na adresu těch, kteří patrně ze strachu před c. k. úřady zříkají se Sokola, kteří vzhledem ke své osobní bezpečnosti zbaběle zanedbávají a utíkají od svých sokolských - vlasteneckých povinností. A po zjištění této okolnosti, čteš se zvláštním pocitem vděku jména těch, kteří neuhýbali - br. Čáslavský, br. Vojslavský - který nechyběl nikdy i když byl „c. k. poštmistr, bří. Čihákové, br. Lambert, či jiní!

Poslední schůze výboru, konaná dne 12.11.1915 je schůzí na rozloučenou - na rozloučenou nejen s br. náčelníkem který také odchází na vojnu, ale na rozloučenou s činností jednoty, která končí odchodem náčelníkovým. V této schůzi loučí se jménem jednoty za nepřítomného starostu i místostarostu s br. Čáslavským - jednatel, br. Vojslavský. Děkuje mu za jeho obětavost, za jeho úsilí, udržeti jednotu ve stálém ruchu i v době válečné a přeje mu aby se brzy a zdráv vrátil domů a tím i jednotě.

V roce 1915 byla konána 1 řádná valná hromada a 12 schůzí výboru.

Tak ve válečném zápase umlkla činnost jednoty novohradské na dobu tří let.

Vzkříšena a obnovena byla až v nejšťastnějším roce dějin národa českého, v roce prohlášení samostatnosti a nezávislosti Československé republiky, v roce 1918.

Vodstrčil

1916 ——————————————— 1917

— 1918. —

Je památný den – den velikého vzkříšení národa československého – dvacátý osmý říjen tisíc devětset osmnáct – den prohlášení samostatnosti Republiky československé. Blažená, krásná zvěst letí jako blesk krajem, městy, dědinami – letí od Šumavy k Tatrám – aby zhojila tvrdé rány které způsobila válka! Československý národ jásá, šílí radostí a nadšením. Jsme svobodni – svobodni!!

Pělocvičná jednota Sokol probouzí se z těžkého dlouhého umlčení. Dne 4. 11. 1918, několik dní po vyhlášení samostatnosti koná se první schůze výboru Sokola v osvobození vlasti. Br. místostarosta který řídí za nemocného br. starostu schůzi, připomíná důležitost posledních událostí, podtrhuje, že členové výboru schází se první jako svobodní občané Republiky, jako lidé, zbavení potupného jha rakouské tyranie. S vděčností a pietou je uctěna památka bratří, kteří se nevrátili z

válečného pole, kteří obětovali za svobodu své životy v řadách legií, nebo padli v boji pro dobro svých vrahů, pro dobro nenáviděného císařství.

Na znamení oslav svobody, byly všechny znaky, prapory a pod. připomínající dřívější porobu svěženy a spáleny.

Mezi členstvem byla vykonána dobrovolná sbírka ve prospěch vdov a sirotků po padlých legionářích.

O rozvíjející se činnosti sokolské bylo pojednáváno na dalších třech schůzích, které byly ještě do konce roku 1918 konány. Tak v pilných přípravách na nový život ubíhají prvé dva měsíce svobody, končí vítězný rok 1918, který na věky zůstane v paměti všech věrných Čechů!

Vodstčil

1919.

Dne 5. ledna 1919 koná se valná hromada jednoty za přítomnosti 47 členů. Je přehlédkou vykonané práce v letech 1915 - 1918. Výsledek této práce je nepatrný a odpovídá dlouhému nucenému odpočinku, trvajícímu nepřetržitě od 12. 11. 1915 do 4. 11. 1918. V době světové války zůstalo ušetřeno vojenské služby pouze 11 bratří.

V malé jednotě vyžádala si válka značné a bolestné oběti ze řad členstva. Krutý a nelítostný byl osud k těm bratřím, kteří zemřeli vzdáleni svých drahých, své vlasti, kteří byli nuceni položiti své životy

za cizí zájmy, ale kteří také padli za svobodu svého národa. Nezemřeli marně – jejich smrtí byla vykoupena naše svoboda. Jejich obětí nebude nikdy zapomenuto!

Ve válce padli bratři: Josef Franc, Felix Metzel, Oto Traub, Václav Bartoš, Karel Krýzl, Josef Horák a Jos. Dejdar.

Na válečné útrapy zemřeli: Josef Bureš, Jos. Hladík, Adolf Kadlec, Emil Dudycha.

Nezvěstným zůstal br. Gustav Krejčí.

Do čsl. legií vstoupili: br. Jos. Šalda (ital.), br. Frant. Tuček (ruské), br. Jan Cotroubek (ital.), br. Josef Holomek (rus.), br. Frant. Kubizňák (ital.), Oto Traub (padl jako ruský leg.), br. Bohuslav Špatenka (rus.), br. František Šantrůček (rus. leg.).

Bojů o Slovensko v roce 1919 zúčastnili se bratři: Josef Plička a František Břeň ml.

Po vzpomínce na oběti války a po zprávách činovníků, bylo přikročeno k volbám. Pro nastávající období zvoleni:

starostou: br. Jan Čihák st.,
místostarostou: br. Václav Vodstrčil,
náčelníkem: br. Bohumil Čáslavský,
náčelnicí: sestra Bláža Lambertová.

Do výboru jednoty určeni: br. Jos. Bárta, učitel, Jan Čihák ml. ve funkci jednatele, Jos. Brýdl, Em. Kaňka, Ed. Telecký, ve funkci knihovníka, Josef Telec – jako hospodář, Alois Kulhavý, pokladníkem x a sestra Slávka Macáková.

Činnost v roce 1919 je bohatá a svědčí o opravdové chuti nahraditi zameškané.

V minulých letech bylo smutno a proto začíná Sokol svou činnost v lednu 1919 tanečním věnečkem – vesele.

Je také pamatováno na činnost kulturní. Bratr Konečný propůjčuje jednotě loutkové divadlo, takže je během roku uskutečněno několik představení pro malé i velké. Loutkové divadlo přináší nejen zisk pokladně sokolské a zábavu divákům, ale plní dobře své poslání na poli výchovy a kultury.

V březnu 1919 přichází opět na pořad jednání o sloučení OČJ. se Sokolem. Ochotnicko-čtenář. jednota však navrhované sloučení odmítá, ale dochází ke shodě na úzké spolupráci při všech kulturních podnicích v obci. Ujednává se, že budou společně pořádány divadla, veřejné přednášky, koncerty a o výtěžek budou se oba spolky děliti na polovic. Dobrý úmysl dochází tedy aspoň částečného splnění.

Dne 12. dubna 1919 je uspořádána veřejná přednáška br. Hadyse z Prahy, který promluvil na námět „V Praze".

Dne 13. dubna pořádá jednota slavnostní „Zasazení Lípy Svobody" s proslovem ustanoveného vzdělavatele, bratra Josefa Bárty. Tentýž den večer vykonal br. vzdělavatel veřejný proslov „O jednotě českobratrské a J. A. Komenském".

Členstvo pečuje a usiluje o zřízení vlastní knihovny a stále ji doplňuje novými svazky. Podporuje finančně různé veřejné instituce – nezapomíná ani na chudý, osvobozený stát. Na druhou 4% státní půjčku upisuje jednota 500 Kč. Dává podnět obci aby byla vykonána

sbírka kovů pro obnovu průmyslu republiky a tuto také svými členy provádí.

Dne 1.6. je uskutečněno první společný podnik župní a OČJ. - je sehráno divadelní představení „Divotvorný klobouk" od Klicpery.

Bratři plní chápou svoje povinnosti k republice a na sokolské odvody dne 17.6.1919 dostavuje se z naší jednoty celkem 33 bratří. Z nich bylo odvedeno 13 pro službu v poli, 16 ke strážní službě a pouze 4 byli uznáni neschopnými voj. služby.

O novohradském posvícení v říjnu, pořádá jednota sokolskou posvícenskou zábavu - změna činnosti je jen ku prospěchu, i když je to tancovačka!

O nic menší činnost není ani ve cvičení, jak je viděti z výročního přehledu na konci tohoto zápisu.

V předvečer svátku M.J. Husa pořádal Sokol večerní přednášku vzdělavatele br. J. Bárty s náměstem „M.J. Hus". Přednáška byla velmi četně navštívena.

Oslava 1. výroční 28. října: „O významu 28. října" pronesl na veř. přednášce br. Halousek z Litomyšle - večer pak bylo slavnostní divadelní představení „Psohlavci" od Jiráska. Spolupořadatelkou byla OČJ.

Nářadí bylo doplněno během roku zakoupením pružného můstku, kozy a 12 kusů kůželů.

Bohatá a všestranná činnost naší jednoty v roce 1919 je důkazem národního plnění povinností vůči členstvu, je důkazem, že poslání Sokola v nové republice bylo správně chápáno. Svědčí o pilné, usilovné a poctivé práci - může být příkladem pro budoucnost.

Přehled cvičební činnosti:

Muži: zařaz. 181, v 89 cvič. hod., ulk. návštěva 914 bratří, průměr 10.3
Dorostenci: -"- 158, v 89 -"- -"-, -"- -"- 845 dor., -"- 9,5
Ženy: -"- 9, v 56 -"- -"-, -"- -"- 269 žen, -"- 4,8
Dorostenky -"- 8, v 56 -"- -"-, -"- -"- 274 dor., -"- 4,9.

Okrskového cvičitelského kursu ve Vyš. Brodě zúčastnili se 3 muži, 3 ženy.

Župního cvičitel. kursu v Chrudimi ve dnech 30. 11. – 7. 12. 1919 – 1 sestra.

Návštěva na veř. prodnicích jiných jednot:
Veřejné cvičení tělověč. odd. Sokol 2. husarského pluku ve Vyšším Brodě – delegace 8 bratří v kroji.
Veřejné tělocvičiny 30. zeměbranec. pluku ve Vyš. Brodě účastna 6 bratří v kroji.
Veřejného cvičení v Lanškrouně dne 24.8. – zúčastnění 2 bratří.
Okrskové závody ve Vyš. Brodě dne 7. a 8.9. obstarány: 1 družstvem pro hradla – 6 bratří, dále 7 dorostenci, 5 sestr., 6 dorostenkami.
Veřejná cvičení:

14.9. v Prosečí – 8 bratří, 4 sestry,
14.9. v Paruškově u Čes. Třebové 2 br., 2 sestry.
21.9. v Chocni – 3 bratří.

Tolik z činnosti tělocvičné.

Úbytek členstva který vznikl odstěhováním členů atd. byl daleko předčen přírůstkem nově se přihlašujících členů, takže členská matrika vykazuje ke konci roku 1919 stav 64 členů. Z toho bylo zapsáno 47 bratří a 17 sester.

Členstvo odebíralo i sokolský list, pokud byl již vydáván.

Za rok 1919 konána 1 valná hromada a 13 schůzí výbor.

1920.

Valná hromada odbývá se dne 6. ledna za velmi pěkné účasti 46 členů. Pro nastávající období zvoleni:

starostou: br. Jan Čihák st.,
náměstkem: br. Václav Vodstrčil, zár. delegát do čup. schůzí,
náčelníkem: br. Boh. Čáslavský,
náčelnicí: s. Slávka Macáková
vzdělavatelem: br. Josef Bárta.

Do výboru: br. Fr. Svoboda - jednatelem, br. Al. Kulhavý - pokladníkem, Em. Rybička - knihovníkem, br. J. Renner - hospodářem, br. Jan Čihák ml., Ed. Telecký, sestra Bl. Lambertová a br. Josef Menel.

1. února byl opět pořádán sokolský věneček. K osvětlování se v té době používalo petrolejových lamp, nebo acetylenu - na věneček si podnikaví bratři zavedli elektrické osvětlení. Proud dodával br. Jan Čáslavka ze mlýna - bratři obstarali si přívodní vedení.

Vzdělavatelský sbor jednoty chtěl co nejvíce rozšířiti mezi své členy četbu - proto v únoru 1920 zřídil veřejnou čítárnu, kde byla vykládána četba ze sokolské knihovny - knihy i časopisy. Poněvadž nebylo vhodné místnosti, byla za čítárnu určena hostinská místnost, která tomu účelu přirozeně nevyhovala. Čítárna bývala otevřena vždy v neděli a počáteční účast byla 18 - 25 osob, později však vzhledem k nevhodnosti hostinského prostředí, čtenářů ubývalo, až konečně byla čítárna úplně zrušena. Sokolská knihovna, která měla dosti zábavných i poučných knih byla později rozšířena a v knihovně jednoty byly ponechány jen knihy čistě odborné a

vzdělavací. Knihy zábavné a poučné rozhodla se jednota věnovati obecné veřejné knihovně.

Na žádost správy školy, bylo nářadí a sál propůjčován bezplatně pro cvičení žactva školního.

V součinnosti s OČJ. byl oslaven 7. březen 1920 veřejnou přednáškou profesora Halouska na thema „T. G. Masaryk, jeho život, názory a význam".

Dne 11. dubna sehrána byla s OČJ. veselohra F. X. Svobody „Poslední muž".

Vzhledem k přípravám na VII. všesokolský slet, byla na den 20. 4. svolána členská schůze, kde bylo členstvo podrobně informováno o všem co se všesokol. sletu týkalo. K účasti se na této schůzi závazně přihlásilo 14 členů. Není bez zajímavosti a svědčí o tehdejších neutěšených poměrech zásobovacích, že sletový finanční a stravovací odbor požadoval předem od účastníků potraviny – jak je zřejmo ze zápisu, kde je doslovně napsáno: „Všici účastníci sletu jsou povinni, stravovacím odborem sletovým předepsané množství mouky nejpozději do 10. května t. r. odvésti." V naší jednotě bylo pro tento účel vybráno 51½ kg pšeničné mouky, 5 kg krupice a krup a dopraveno do Chocně na sběrné místo.

Během roku 1920 byly spolu s OČJ. požádány tyto veřejné přednášky: 5. 7. při oslavě M. J. Husi promluvil br. prof Fink z Vys. Mýta na námět „M. J. Hus". Dne 18. 7. přednášel br. Habr na thema „Sokolský život". 28. 10. promluvil vzdělavatel br. Jos. Bárta u Lípy Svobody „O významu 28. října 1918". 14. 11. byla veř. přednáška prof. Otmara Vaňorného s námětem „Bílá Hora".

Divadla: za spolupráce s OČJ. byly sehrány tyto divadelní hry: dne 22.7. „Třetí zvonění" od V. Štecha a dne 19.12. „Vojnarka" Al. Jiráska.

Vzdělavací činnost pro členstvo jednoty: br. Jos. Bárta, vzdělavatel, měl za rok 1920 - 8 proslovů před šikem a sice: 26.1. - „Dobrá kniha, nejlepší přítel", dne 5.2 - „Božena Němcová", 19.2. - „O lásce k vlasti", 27.3. „J. A. Komenský", 26.4. „O sokolech", 27.8. - „Pozdrav a hesla sokolská" - 13.9. - „Sokol - Sokolice", 4.10. - „O odznaku sokolském".

V měsíci květnu byla provedena ideová vzdělávací škola členstva, jíž bylo přítomno 41 členů - sester i bratří. Během školy přednášeli na uvedené náměty bratři:

1.) br. Jos. Bárta - „O organisaci sokolstva"
2.) br. Em. Rybička - „Dějiny národa českého až do roku 1914."
3.) br. Jos. Bárta - „Doba Husova až pobělohorská".
4.) -"- - „O zakladatelech sokolstva".
5.) br. Rybička - „Dějiny národa českého posl. dvou století."
6.) br. prof. Kolář z Vys. Mýta: „Dějiny sokolské".
7.) br. Dr. Pinc -"- : „Co má Sokol věděti".

Přehled tělocvičné činnosti v roce 1920:

muži	: zařaz.	111 bratří v 84 cvič. hod.,	účast	603 bratří,	průměr	7,1
dorostenci	: "	108 dorost. v 84 -"-	-"-	603 dor.,	-"-	7,1
sestry	: -"-	120 sester v 84 -"-	-"-	758 sester	-"-	8,4
dorostenky	: -"-	130 dorost. v 84 -"-	-"-	780 dorost.	-"-	9,2

S potěšením bylo zjištěno, že opět započalo cvičení žactva a že účast ve cvičení těchto složek stoupá.

Účast na veřejných cvičeních a VII. všesokol. sletu:

13.6. veřej. cvičení v Cerekvici v Louč: 9 br., - dor., 10 sester, 6 dorostenek
28-30/6. VII. všes. slet v Praze 9 br., - 7 sester,

25.7. - veř. cvič. v Jarošově: 15 bratří, 5 dorost., 11 sester, 7 dorostenek,
8.9. - veř. cvič. v Luži : 6 -"- - 4 -"-,
12.9. - veř. cvič. v Proseči : 4 -"- 2 -"-,

Sokolský tisk:

„Župní věstník" odebíralo povinně všechno členstvo. „Věstník ČOS" odebíralo 5 členů, dále odebírány 3 výtisky „Zpravodaje ČOS", po 1 výtisku „Sokol", „Sokolice" a „Sokolské besedy" – „Letáčky" a „Mládí" pro žactvo bylo odebíráno v počtu 25 výtisků.

Stav členstva jednoty se proti roku 1919 téměř nezměnil a ke konci roku je vykazováno 66 členů.

Během roku 1920 byly konány tyto schůze: 1 řádná a 1 mimořádná valná hromada, 3 schůze členské a 14 schůzí výboru.

Vodstrčil

1921.

Pro rok 1921 byli zvoleni:

starostou: br. Em. Rybička,

místostar.: br. Václ. Vodstrčil, (delegován pro žup. schůze)

náčelníkem: br. Boh. Čáslavský,

náčelnicí: s. Slávka Macáková,

vzdělavatelem: br. Josef Bárta.

Do výboru: br. Frant. Šantrůček - jednatelem, br. Al. Kulhavý - pokladníkem, br. Jos. Telec - hospodářem, br. Jan Čihák mb. - knihovníkem, dále br. Jan Čihák st., Fr. Svoboda, s. Lambertová, br. Frant. Břeň.

Za náhradníky: br. V. Veselík, Fr. Klát, J. Lambert a s. Marie Fridrová.

Během roku 1921 odešli však za svým kantorským

povoláním na nové působiště vzdělavatel br. Bárta a jednatel br. Šantrůček. Na jejich místa byli určeni: vzdělavatelem - br. Jindřich Chalupník (nový zdejší učitel), jednatelem br. Frant. Ondryáš (učitel).

V roce 1921 je oslaveno 10 leté výročí založení jednoty.

16. ledna byl opět pořádán taneční věneček který tentokráte zkoučil deficitem.

Od počátku roku byly činěny přípravy na okrskový slet, který se rozhodla jednota pořádati v červenci t.r. na oslavu desetiletého výročí trvání spolku.

V březnu 1921 zemřel starosta župy východočeské br. Dr. Pippich - jeho památky a jeho zásluh bylo pietně vzpomenuto ve schůzi výboru dne 1. dubna 1921.

Za účelem nového náboru členstva v okolních obcích, vypravili se někteří členové v čele se vzdělavatelem do Přílusky, kde br. vzdělavatel promluvil dne 15.5. „O sokolství". Úspěch této přednášky byl velmi dobrý a bylo získáno několik členů činných i přispívajících.

Dne 10. července 1921 bylo naší jednotou uspořádáno okrskové veřejné cvičení. Cvičiště bylo upraveno na „Roudence" za Pravcovým mlýnem. Šatny byly u Pravců. Návštěva cvičících i diváků byla velmi četná a úspěch jak morální, tak i finanční byl skvělý. Nejčetnější návštěva cvičících byla z jednoty Vysoké Mýto. Uspořádáním a vedením průvodu na cvičiště byl pověřen náčelník br. Čáslavský. Vhodným zpestřením průvodu byl alegorický vůz. O občerstvení na cvičišti se postaraly sestry - stánky byly naplněny sladkostmi - bábovky, koláče, cukroví, dále se prodávala kána, čaj, mléko, likéry, maso, uzenky a pečivo i jiné dobroty.

Na ukončení oslav sletu konala se večer po cvičení veřejná akademie, sestávající z recitací, solového zpěvu, sborového zpěvu, hudebních a cvičebních čísel. Veřejné okrskové cvičení vyžádalo si od členstva - bratří i sester - veliké práce, obětí - všichni se však ochotně chopili přidělených úkolů a dopomohli tak k úspěchu i zdaru podniku.

Činnost osvětová a vzdělavací:

Pro dorost byla ve dnech 4. a 11. 8. pořádána vzdělavací škola na níž probral vzdělavatel br. Bárta dějiny, organisaci a podstatu Sokolstva a seznámil posluchače se životem, myšlenkou a dílem Tyrše a Fügnera.

Před šikem při cvičení bylo za rok 1921 celkem 7 proslovů: „Arnošt Denis", „Církev a náboženství", „Dr. Pippich mrtev", „Žena v sokole" a „Podstata myšlenky sokolské" - tyto proslovy učinil vzděl. br. Bárta, dále promluvil „O T. G. Masarykovi" br. Ondryáš a na námět „Úrazy při cvičení" br. Šantrůček.

Veřejných přednášek bylo 5 a to: „O české knize" při příležitosti otevření knihovny promluvil br. Ondryáš. Karel Panský přednášel na námět „Vývoj státu a naše republika", „O M. J. Husovi" promluvil br. Bárta, „Význam a cíl Sokolstva" osvětlil br. Dudycha a konečně přednášel br. Chalupník na námět „K. H. Borovský".

Divadla: „Na letném bytě" od Štolby a Gogolův „Revisor".

Dne 4. prosince byla pořádána jednotou „Mikulášská zábava" v jejímž pořadu byly solové výstupy, zpěvy a jednoaktovka „Zmýlená neplatí" od Rudolfa.

Odborná sokolská knihovna měla ke konci roku 25 svazků

Ze sokolského tisku bylo odebíráno: 5 výtisků „Věstník ČOS"

36 kusů „Župní věstník", 1 „Cvičitel", 1 „Cvičitelka", 1 „Sokol", 5-„Sokolice", 1 „Sokolské besedy", 1 „Skřivánek" a 26 výtisků závěrečné pro žactvo „Hlasů".

Koncem listopadu byl na poradě br. vedoucího okresního ustaven župní cvičitelský vzdělavací sbor.

Přehled cvičební činnosti:

muži	- zařazeno 1011 v 86 cvič. hodinách,		průměr. návštěva	11.7 v 1h.	
dorostenci	-"-	642 v 86	-"-	-"-	7.2 -"-
žáci	-"-	942 v 85	-"-	-"-	11.- -"-
ženy	-"-	786 v 90	-"-	-"-	8.7 -"-
dorostenky	-"-	228 v 34	-"-	-"-	6,7 -"-
žákyně	-"-	1248 v 87	-"-	-"-	14,3 -"-

Veřejná předvádění jednotlivých jednot byla tato uskutečněna:
Župního výletu s jednotami Prosíč, Jarošov a Budislav, pořádaného dne 25.5.1921 súč. se 15 bratří.
Kvč. cvičení v Budislavi - 12 bratří - z toho cvičilo 8 bratří, členství na Říšovském palouku jměním 10 bratří, 5 dorostenců.
Na „Jetském dni" ve Vys. Mýtě: 11 žáků, 10 žákyň, 12 bratří v kroji i občanském. Vypravena byla jednotlivě 2 vozy z nichž jeden alegor.
24.6. veřej. cvičení v Rýmařově: 13 bratří (8 cvičilo), 5 dorostenců cvičilo,
7 sester cvič.,
24.7. veř. cvič. v Lanškrouně: 10 br. (7 cvič.), 4 dorostenci, 6 sester.
15.8. župní cvičení v Litomyšli: 35 bratří, 9 sester, 4 dorostenci
cvičilo - prostná 10 br., 9 sester a 4 dorostenci. Nářadí cvičili jednotliví bratří (hrazda) i sestry. Bratří závodili ve skoku a hodu.
Veř. cvičení ve Svitavách: 6 bratří, 3 dorostenky, 2 sestry - všichni cvič.
25.9. veř. cvičení v Brodě: 6 bratří, 6 sester.

Ženy župní cvičily i když jim během roku odešly sestra náčelnice i s. místonáčelnice.

Novohradská jednota stoupala v oblibě a tak v roce 1921 zaznamenala potěšitelný vzrůst členstva. Tak vykazuje členská matrika k 31.12.1921 počet 94 členů.

Během roku byla konána 1 řádná valná hromada, 1 schůze členská, 12 řádných a 7 mimořádných schůzí výboru.

S výsledkem práce v roce 1921 byli představitelé jednoty velmi spokojeni.

Vodstrčil

1922.

Valnou hromadou, konanou dne 22. ledna 1922 byli zvoleni tito činovníci:

starostou : br. Em. Rybička,
místostarostou: br. Václav Vodstrčil (zár. del. do župy),
náčelníkem : br. Bohumil Čáslavský,
náčelnicí : sestra Emka Chalupníková,
vzdělavatelem: br. Jindřich Chalupník.

Ve výboru byli: br. F. Ondryáš - jednatelem, br. Al. Kulhavý, br. St. Telec - hospodářem, br. Jar. Konečný - knihovníkem, br. Frant. Svoboda - pokladníkem, br. V. Veselík, Frant. Pravec a sestra Marie Fridrová.

Náhradníky výboru zvoleni: Jos. Holomek, Frant. Břuč st., Boh. Sahula, J. Lacek.

Dne 15. ledna 1922 byl první sokolský ples na kterém hrála tršická kapela.

V březnu 1922 byla uzavřena smlouva s novohradskou obcí, podle které byl na dobu 12 let pronajat sál v Obecním domě pro účely jednoty. Nájemné bylo stanoveno na Kč 50.- za 1 rok. Tímto nabyla jednota právního pod-

kladu pro další používání sálu jako tělocvičny i spolkové místnosti.

Vzdělavatel, br. Chalupník, uplatňoval ve schůzi výboru návrh, aby při proslovech před šikem byla nařízena povinná účast všeho – tedy i necvičícího členstva. Výbor se rozhodl toto opatření prováděti a potrestati vyloučením ze členství toho, kdo se bez řádné omluvy třikrát po sobě nedostaví na ohlášený proslov.

Dne 25. května bylo spolu s OČJ. sehráno divadelní představení „Románek na horách".

V květnu byla také pořádána tělocvičná besídka dorostu s velmi pěkným výsledkem.

14. června sehrály žačky pražské obchodní akademie v propůjčeném sále divadelní představení a jeho čistý výnos věnovaly ve prospěch jednoty.

Dne 22. srpna 1922 pořádala jednota koncert br. Josefa Haška, za spolupůsobení zpěvačky pí. Jedličkové a klavíristky pí. Rozvodové. Uspořádání koncertu bylo šťastnou myšlenkou – koncert měl po všech stránkách skvělý úspěch.

19. listopadu konala se opět tělocvičná besídka žactva a dorostu, na které byly předvedeny ukázky vzorného a poctivého nácviku. Besídka byla velmi zdařilá, líbila se a proto byla v nezměněném pořadu opakována dne 3. prosince v Příluce. Tento sokolský podnik v druhé obci posloužil sblížení a vzájemnému poznání občanstva jiné obce se sokolskou prací.

Vzhledem k tomu, že se jednota stala řádným nájemcem sálu, byla uzavřena dohoda s OČJ. o vzájemném propůjčování inventáře a o společném postupu při pořádání divadel.

Tělocvičná činnost jednoty může býti uvedena za rok 1922 jen podle zprávy br. náčelníka, citované v zápisech. Zpráva s. náčelnice a ostatních činovníků byla podle zápisu připojena k protokolu jako příloha – ale tyto přílohy nebyly již nalezeny v době, kdy je kronika doplňována. Zpráva br. náčelníka je tato:

Muži	– celkem zařazeno	319 ve 68	cvič. hod.,	průměr. návštěva	4-5
dorostenci	– -"-	773 v 68	-"-	-"-	11-12
žáci	– -"-	534 ve 45	-"-	-"-	11-12.

Zájezdu na veřejné cvičení do Stradouně bylo přítomno: 12 žáků, 8 dorostenců a 4 bratří. Pro velmi nepříznivé počasí v den tohoto cvičení, zůstal zájezd na Řepníkách, kde zacvičili účastníci na odpolední besídce.

Na dětském dni v Haštalích, za spoluúčasti br. jednoty Javorníky, cvičilo prostná 9 žáků.

Tolik nám pověděla zpráva náčelníka. Pokud se týče ženských složek, je jisté že se ve svých výkonech příliš nelišily od svých bratří.

V mimořádné valné hromadě, konané dne 6. prosince 1922 byly přijaty nové stanovy Východočeské sokolské župy Pippichovy, jakož i řádné stanovy Tělocvičné jednoty Sokol v Nových Hradech.

Katastr členský vykazoval k 31. prosinci 1922 tento stav: 105 členů, 18 dorostenců, 5 dorostenek.

Jednota obeslala 4 delegáty vzdělavací školy pro činovníky jednoty, která se konala v Chocni po dobu dvou dnů.

Mezi členstvem byla vykonána sbírka ve prospěch množnění náratu emigrantů z dob 30tileté války. Vynesla 348 Kč.

Během roku byla konána 1 řádná, 1 mimořádná valná hromada, 11 řádných schůzí výborových.

Vrátník

1923.

Novými činovníky byli zvoleni:
br. Bohumil Čáslavský – starostou,
br. Václav Vodstrčil – místostarostou,
br. Jaroslav Macháček – náčelníkem,
s. Emka Chalupníková – náčelnicí,
br. Jindřich Chalupník – vzdělavatelem.

Do výboru: br. F. Ondryáš – jednatel, Al. Kulhavý – hospodářem, br. Josef Telec – pokladníkem, br. Frant. Pravec, Emanuel Rybička, Fr. Klejnek, sestry Sl. Macáková, provd. Hurychová a M. Flídrová.

Náhradníky zvoleni: Fr. Breň st., Fr. Svoboda, B. Sahuba, J. Renner.

Jelikož jednatel br. Ondryáš dnem 30.6. odešel na nové působiště, byl na jeho místo do výboru kooptován a jeho funkci dnem 1.7. převzal br. Jaroslav Nejedlý.

14. ledna byl, tak jako jiná léta, uspořádán sokolský ples.

11. března spolu s OČJ. sehrála jednota úspěšně divadelní představení „Červ".

22. dubna byla pořádána tělocvičná besídka, na níž účinkovali muži, dorostenci, žáci, ženy, dorostenky i žákyně. Besídka s týmtéž pořadem byla opakována dne 16. května v Leštině.

Dne 18. června 1923 zemřel br. Lambert, jeden z prvních členů novohradské jednoty. Členstvo doprovodilo jej v hojném počtu v krojích i občanských oděvech hromadně při jeho pohřbu.

K oslavě pětiletého výročí obnovení samostatnosti bylo společně s OČJ. sehráno slavnostní divadelní představení „V červáncích svobody".

Dne 18. listopadu byla pořádána druhá tělocvičná besídka, na které rovněž spolupůsobily všechny složky. I tato besídka byla velmi zdařilá a byla hodně navštívena diváky.

Ke vzdělávací činnosti v tomto roce je nutno připočísti ještě 5 proslovů před šikem, 2 veřejné přednášky, 1 koncert.

Mikulášská zábava s pestrým a bohatým programem byla pořádána dne 8. prosince.

Sokolská knihovna čítala koncem roku 1923 celkem 88 svazků. Členstvo dále odebíralo ve značném počtu sokolský tisk.

Přehled cvičební činnosti:

muži	: zařaz. 91 v 87 cvič. hod.,	celková návštěva	550,	průměr na 1 h	6.-
dorostenci:	-"- 96 v 88	-"-,	-"-	639,	-"-	7
žáci	: -"- 127 v 68	-"-,	-"-	832,	-"-	12
ženy	: -"- 85 v 79	-"-,	-"-	393,	-"-	5
dorostenky	: -"- 62 v 78	-"-,	-"-	273,	-"-	3,5
žákyně	: -"- 150 v 46,	-"-	-"-	873,	-"-	19,4

Župní cvičitelský kurs, který trval 14 dní a konal se ve Vys. Výtě v březnu 1923 navštěvoval br. F. Břeň ml.

Návštěva veřejných cvičení:

10.6. okrskový slet v Bučině – 29 bratří z toho 9 cvičících, 14 žáků, 7 sester a 17 žákyň.

1.7. – župní slet v Pardubicích – 5 bratří, 8 sester.

22.7. – veřejné cvičení v Proseči – 6 bratří, 7 dorostenců, 6 sester, 3 dorostenky.

Zájezdu na Slovensko ve dnech 14. a 15.7. zúčastnil se bratr. náčelník Čáslavský a br. Červinka.

Ženy – hlavně pak sestra náčelní byla přítomna na několika nácvičných hodinách ve Vys. Výtě.

V roce 1923 jeví se úbytek členstva, který vznikl přestěhováním členů, odhlášením, nebo dokonce vyškrtnutím pro neplacení příspěvků. Stav je vykazován počtem 89 členů.

Bodstrčil

1924.

Pamětní zápis za běžný rok 1924 bude velmi stručný, poněvadž není žádných pramenů, ze kterých by se dalo více čerpati o činnosti jednoty v tomto roce. Zápisy o schůzích z této doby jsou kusé a jen málo podrobností o skutečné činnosti spolku je v nich obsaženo.

Valná hromada byla konána dne 20. ledna 1924 a po obšírných zprávách funkcionářů o činnosti Sokola v roce 1923 bylo přikročeno k volbě činovníků pro nové období. Zvoleni byli:

starostou: br. Bohumil Čáslavský,
místostarostou: br. Václav Bodstrčil,
náčelníkem: br. Jarka Macháček,
náčelnicí: sestra Emka Chalupníková,
vzdělavatelem: br. Jindřich Chalupník

Do výboru: br. Jos. Telec - jednatelem, br. Fr. Klejnek - pokladníkem, br. Al. Kulhavý - hospodářem, dále bři. Fr. Breň st., br. Frant. Škoda (učitel), br. Fr. Binko, s. Bl. Lambertová, br. R. Šantrůček.

Za náhradníky zvoleni: br. Svoboda, br. Jos. Plička, Jos. Nejedlý, Václav Hurych.

13. ledna 1924 pořádán byl opět sokolský ples. Návštěva však byla velmi slabá a tak zkoušil deficitem.

V měsíci únoru navštěvovali bratři Fr. Binko a Rudolf Šantrůček župní kurs pro vedoucí žáků a dorostenců, pořá-

dané v Pardubicích

Byl opět ustaven vzdělávací sbor v němž bylo celkem 9 bratří a sester. Ve schůzkách tohoto sboru bylo potom rozhodnuto a vzdělávací činnosti v jednotě. Sbor vzděl. se usnesl, že se budou konati každý měsíc aspoň dva proslovy nebo přednášky.

Na oslavu narozenin presidenta T. G. Masaryka byla uspořádána dne 9.3. odpolední veřejná besídka mládeže. Návštěva diváků byla tentokráte velmi slabá.

V měsíci dubnu vykonal vzdělavatel 3 proslovy před šikem. V květnu budou uspořádány schůze členstva na nichž budou sborově nacvičovány sokolské písně.

V tomto roce přišel do Nových Hradů horlivý divadelník B. J. Adam a ihned se zapojil do práce v OČJ. Byl to on, který způsobil, že nebylo dbáno dřívějšího ujednání mezi oběma spolky a tak došlo ke sporu, když se podniky jednoty měly střetnouti s divadlem pořádaným proti vůli Sokola, OČJ. Docházelo k roztržkám, jelikož OČJ., resp. J. B. Adam nechtěl se podříditi ujednání spolků, ale na konec, když Adam vstoupil do jednoty, bylo dosaženo dohody.

Dne 21. září byla konána mimořádná valná hromada na které byli voleni kandidáti, určení do zasedání valného pracovního sjezdu Sokolstva.

Náčelník jednoty br. Jarka Kacháček přesídlil do obce Ohotovic, avšak svou funkci zastával dále a pilně docházel do cvičení.

V měsíci prosinci byla pořádána „Mikulášská zábava" o jejíž program se postarali br. Adam a br. Franta Šantrůček.

V roce 1924 byla konána 1 řádná, 1 mimořádná valná hromada, 12 řádných a 2 mimořádné schůze výboru jednoty.

bodstrčil

1925.

Při valné hromadě konané dne 28. ledna 1925 byla provedena pronikavá změna vedoucích činovníků. Zvoleni:

starostou: br. Em. Rybička,
místostarostou: br. Al. Kulhavý,
vzdělanatelem: br. Fr. Šantrůček,
náčelníkem: br. Frant. Brůž vel.,
náčelnicí: sestra Emka Chalupníková.

Do výboru jednoty určeni: br. Jos. Telec – hospodářem, br. Jar. Kaňka, J. Boris Adam – jednatelem, br. R. Šantrůček, br. Fr. Mlejnek – pokladníkem, br. Fr. Svoboda, s. Lidka Habalová (učitelka), br. Josef Plička.

Za náhradníky: Fr. Pravec, B. Záslavský, Fr. Brůž st., J. Chalupník.

Bedlivému čtenáři unejdou tyto změny ve vedoucích činovnících a tam mu na mysli otázka proč k nim došlo, proč osvědčení a zasloužilí pracovníci – br. Záslavský a br. Chalupník byli zvoleni jen jako náhradníci výboru, proč dřívější místostarosta br. bodstrčil odešel z předsednictva vůbec? Jaký vliv na tyto změny působil a co přinesou jednotě – bude to prospěch? Mnoho se nedočteš v zápisech z tehdejší doby, které jsou dosti suché, jen tak někde „mezi řádky" vytušíš, že příčinou této malé revoluce v naší jednotě byl nováček br. Adam. Zdá se, že zaujal, strhl na sebe pozornost všech – s odstupem doby můžeš to posoudit-

byl dobrým „divadelníkem" nejen na prknech, ale všude, i v životě spolkovém! Snad právě divadlo – br. Adam působil iniciativně v OČJ. – bylo hlavním důvodem přesunu. Divadlo OČJ. v minulém roce křížilo se s podniky Sokola a bylo příčinou nedorozumění! Snad těmto zájmům ustoupili br. Čáslavský a br. Alaupník!

Leč – vraťme se k činnosti.

V lednu 1925 byly pořádány po delší době opět sokolské šibřinky. Ráz – „V pekle i v ráji". Skvělá dekorace sálu, provedená pod vedením B. Adama, vykouzlila prostředí pekla i ráje. Na naše poměry byl to však podnik velmi nákladný a zkončil finančním schodkem 2.077.- Kč – na tehdejší dobu značný obnos – který však byl z větší části uhrazen dary členstva.

V březnu byly uspořádány oslavy narozenin T.G.M. prvního presidenta republiky. Ve dnech 7. a 8. března sehrály školní děti za spolupůsobení jednoty a OČJ. Průchovu divadelní hru „Pro tatíčka presidenta". Před oběma představeními vykonal br. vzdělavatel proslov o významu a životě T.G. Masaryka. Slavnostní představení byla zakončena živým obrazem.

V březnu vykonal br. vzdělavatel proslov před žactvem o „T.G. Masarykovi" a před členstvem a dorostem „O četbě".

Dne 13.4. bylo s OČJ. sehráno Jiráskovo drama „Otec" – morální úspěch byl uspokojivý. Před divadlem měl proslov br. vzdělavatel, který v dubnu mimo to vykonal 2 proslovy před šikem.

24.5. byla pořádána tělocvičná besídka s bohatým programem všech složek. Poctivá práce vedoucích s nácvikem, byla po zásluze odměněna zájmem velkého počtu diváků.

Na veřejném okrskovém cvičení v Dřehovici V/L. které se konalo ve dnech 31.5. a 1.6. 1925 byla jednota zastoupena 6 muži, 8 dorostenci, 21 žáky, 9 sestrami, 4 dorostenkami a 11 žákyněmi. Všechny složky cvičily. Mimo to zúčastnilo se cvičení i několik členů necvičících.

Ve dnech 1. a 2.8. sehrála jednota Sokol spolu s OČJ. dvě divadelní představení a sice „Pro štěstí" a „V tichém hnízdečku". Jako host vystoupila v obou hrách herečka sleč. Brožová.

6. července vykonal vzdělavatel proslov u zapálené hranice na Pláni, na oslavu mučedníka Mistra Jana Husi.

V červenci zúčastnili se členové župního sletu v Chrudimi, kde cvičilo 5 bratří, 8 sester. Na okrskovém veř. cvičení v Proseči cvičilo 5 bratří, 5 dorostenců, 8 sester, ve Svitavách byli 2 bratři. Konečně na veř. cvičení v Litomyšli v měsíci srpnu cvičilo 6 bratří, 4 dorostenci, 8 žáků a 8 sester.

28. říjen byl oslaven divadlem J. Karase „Ztracenci". Před divadlem zhodnotil význam 28. října vzdělavatel jednoty Proseč, br. Chalupník, pěkným proslovem.

29. listopadu pořádala jednota veřejnou přednášku br. prof. Finka z Vysokého býta na námět „Česká kniha a její význam v životě osvobozeného národa."

Mikulášská zábava jejíž pořad sestavili a řídili bratři Adam a Šantrůček, konala se dne 6. prosince 1925.

Na ukončení celoroční činnosti konala se dne 13.12. další veřejná přednáška zdravotního rady MUDra Barkmana z Vysokého býta na théma „O rakovině". Účast posluchačů z místa i z okolních vesnic byla veliká.

V tomto roce byl opět značný přesun členstva – snad následkem nových poměrů v jednotě – někteří členové buď vůbec vy-

stoupili, nebo přestoupili do jiných jednot. Mezi těmi co ohlásili přestup, byl i zasloužilý br. Boh. Čáslavský, který se stal členem jednoty vysokomýtské.

Vodstrčil

1926.

Valná hromada konala se dne 24. ledna 1926 a zvolila:

starostou: br. Em. Rybičku,

místostarostou: br. Al. Kulhavýho,

náčelníkem: br. Fr. Břeně ml.,

náčelnicí: sestru Emku Chalupníkovou,

vzdělavatelem: br. Frantu Šantrůčka.

Do výboru: br. Jos. Telec – hospodářem, br. J. Chalupník – jednatelem, br. Fr. Mlejnek – pokladníkem, br. Adam, Fr. Svoboda, R. Šantrůček, Jaroslav Kaňka a sestra Lidka Habalová.

Za náhradníky: Jos. Plička, Frant. Pravec, J. Škoda a Štěpa Pravcová.

Činnost jednoty v roce 1926:

10. ledna, tak jako v letech předchozích, započala činnost sokolským plesem.

Kulturní činnost jednoty byla zahájena v únoru literárním večírkem k poznání děl F. L. Čelakovského a K. J. Erbena. Byl to vhodný nápad a dobrý úmysl a dosti četné obecenstvo odcházelo spokojeno s podáním tak hodnotného programu.

V dřívějších letech působilo značné potíže opatřování klavíru k doprovodu cvičení při besídkách a podobných kulturních podnicích. Jednota musela vždy klavír vypůjčovati ze soukromí. Aby tyto potíže byly odstraněny, byl inventář jednoty rozmnožen koupí vlastního klavíru, která se uskutečnila v březnu 1926. Piano bylo dodáno fon. Kotínský, Litomyšl za Kč 4.500. Toto

rozhodnutí odstranilo dosavadní nesnáze a jeho význam bude oceněn i v budoucnu.

V jarních měsících 1926 zemřel starosta župy, br. Dr. Ed. Pinc z Vysokého býta. Byl to vzorný sokol a naší jednotě byl dobře znám již z let jejího zrodu, kdy byl u nás častým hostem. Jeho památka byla uctěna ve schůzi výboru dne 8. dubna 1926.

Dne 18.4. byl pořádán druhý literární večírek ze životního díla Svatopluka Čecha. O největším českém básníku promluvil v krásném proslovu br. Chalupník, vzdělavatel jednoty prosečské. Škoda jen, že při tomto krásném večeru byla velmi slabá účast posluchačů.

Tělocvičná besídka konala se dne 30.5. 1926. Její průběh byl vzorný a byl důkazem poctivé práce a příprav, které ji věnovaly náčelnice s. Chalupníková za pomoci sestry Habalové. Program byl vysoké úrovně a byl nadšeně přijat spokojenými diváky. Oběma sestrám bylo výborem jednoty poděkováno a vysloveno jim plné uznání.

6. července byla opět slavnostně zapálena hranice k uctění bojovníka pravdy M. J. Husi. Nad hranicí promluvil jménem jednoty br. Chalupník.

Před VIII všesokolským sletem zúčastnili se 2 bratří a 6 sester rozřaďovacích závodů, které se konaly v Ústí n/Orl. Všesokolského sletu v Praze zúčastnilo se z naší jednoty: 5 bratří, 3 dorostenci a 6 sester.

Výročí osvobození našeho státu bylo oslaveno dne 28. října slavnostní akademií, pořádanou jednotou. Na pořadu akademie byly solové a sborové zpěvy, cvičení, recitace, dramatické výstupy, pohádka a živý obraz. Tato akademie byla důstojnou oslavou památného dne.

Na ukončení roku byla dne 8. prosince pořádána Mikulášská zábava.

Vodstičil

1927.

Výsledek voleb činovníků z valné hromady ze dne 6. ledna 1927 je tento:

starosta: br. Em. Rybička,

místostar.: br. Al. Kulhavý,

náčelník: br. Rudolf Šantrůček,

náčelnice: s. Emka Chalupníková,

vzdělavatel: br. Fr. Šantrůček.

Do výboru zvoleni: br. Jarka Macháčil, Jindřich Chalupník - jednatelem, Fr. Klejnek - hospodářem, Boh. Sahula, Jos. Telec - pokladníkem, Jos. Krejčí, Jaroslav Kaňka a Frant. Pravec.

Za náhradníky určeni: Štěpa Pravcová, Fr. Breň st., Jarka Hladík, Otakar Nývlt.

Ve výborové schůzi konané dne 2. 3. byla uctěna památka zemřelého vzdělavatele ČOS. br. J. Hillera. ČOS byl jednotou zaslán kondolenční telegram.

3. dubna odpoledne a večer bylo divadelní představení „Pražské švadlenky" sehrané členy jednoty a OČJ.

Tělocvičná besídka byla opět uskutečněna v první polovině května. V tomtéž měsíci konalo se okrskové cvičení v Kakově, kde byla jednota naše zastoupena 48 cvičícími všech složek, dále okrskové cvičení v Jehnědí kde bylo 16 cvičících.

Vzpomínku M. J. Husi u hranice vykonal host

jednoty br. prof. K. Fink z Vysokého býta.

Dne 17.7. byl župní slet, 31.7. veřejné ohrskové cvičení v Chroustovicích, v srpnu v Luži a dne 4.9. v Radhošti. Na všech těchto podnicích byla jednota zastoupena několika členy.

Pestrý pořad Mikulášské zábavy konané dne 8.12. zakončil veškerou činnost jednoty v roce 1927.

V květnu t.r. upoutala zhoubná nemoc na lůžko obětavého a zasloužilého bratra, hospodáře jednoty, Josefa Telce. Po jeho onemocnění byla mu z jeho funkce udělena dovolená. Ale zdraví se již nevrátilo milému bratrovi a jednota jej koncem roku ztrácí navždy. Hromadná účast členů Sokola na jeho pohřbu svědčila o úctě a oblibě, jíž se zesnulý těšil. Jeho památka byla uctěna také ve schůzi výboru dne 11.1.1928.

Vodstrčil

1928.

Jubileum desetiletého výročí trvání samostatnosti Československé republiky, zavazuje jednotu k pilné práci.

V čelo jednoty byl valnou hromadou ze dne 22.1.1928 postaven

br. Jindřich Chalupník, jako starosta.

Jeho spolupracovníky byli zvoleni:

br. Al. Kulhavý – místostarostou,

br. Fr. Břeň – náčelníkem,

s. Emka Chalupníková – náčelnicí

br. Frant. Šantrůček – vzdělavatelem.

Ve výboru byli: Fr. Mlejnek – pokladníkem, Jos. Krejčí – hospodářem,

Josef Lipavský - jednatelem, Jaroslav Macháček, Jar. Kaňka, Ruda Šantrůček, Ed. Telecký a Štěpa Pravcová.
Za náhradníky: Jar. Hladík, B. Adam, J. Renner, A. Binková.

Počátek ledna byl opět zasvěcen tanci - sokolský ples se konal dne 8. ledna 1928.

K uctění narozenin T. G. Masaryka byla dne 7. 3. pořádána slavnostní akademie s proslovem vzdělavatele bratra Šantrůčka. V tomtéž měsíci sehrála jednota s OČJ. Rydelovo drama „Navždy".

Měsíc duben byl dobou pečlivého nácviku na besídku, která byla s krásným úspěchem provedena ve Svátek práce, dne 1. května 1928. Vzhledem k hodnotnému programu a vzhledem k práci věnované nácviku, byla besídka opakována dne 17. května v Chotovicích a dne 29. června v Leštině.

6. 7. byly vykonány obvyklé Husovy oslavy u hranice na „Pláni".

Oslavy desátého výročí osvobození byly zahájeny divadlem v přírodě. Dějištěm divadla stal se vrchol „Starého zámku". Zde bylo koncem měsíce července sehráno divadelní představení L. Stroupežnického „Naši furianti". Po druhé bylo totéž divadlo opakováno počátkem srpna. Před představením zhodnotil význam jubilea trvání republiky a stejně i 45 letého výročí trvání Ochotnicko-čtenářské jednoty, br. Frant. Šantrůček v pěkném proslovu.

V září pořádal Sokol Hrušová veřejné okrskové cvičení. Za naši jednotu byli přítomni 4 bratři, 4 dorostenci a 5 žáků.

Pokračováním oslav svobody bylo divadelní představení „Vrah" které bylo provedeno dne 30. září 1928.

28. říjen byl uctěn slavností u Lípy svobody, kde měl proslov br. vzdělavatel, mimo recitací a sborového zpěvu. Večer bylo slavnostní dětské divadelní představení.

V měsíci listopadu přestoupil zpět do naší jednoty bratr Bohumil Čáslavský, který byl přechodnou dobu od r. 1925 členem jednoty vysokomýtské.

Tradiční Mikulášská zábava, konaná dne 8. prosinu, byla posledním veřejným podnikem Sokola v roce 1928.

Vondrtičný

1929.

Valná hromada Sokola, konaná dne 28. ledna 1929 neučinila velkých změn v obsazení činovnických míst. Zvoleni byli:

starostou: br. Jindřich Chalupník,
místostar.: br. Bohumil Čáslavský,
náčelníkem: br. Frant. Břeň,
náčelnicí: s. Emka Chalupníková,
vzdělavatelem: br. Frant. Šantrůček.

Ve výboru jednoty zasedali: br. Fr. Mlejnek - pokladníkem, br. St. Telec jednatelem, dále Arnošt Pecina, Jos. Lipavský, Marie Kusá, Rudolf Šantrůček, Jaroslav Kaňka.

Náhradníky: bři. Kulhavý Al., Jarka Hladík, Boh. Nechař a J. Polman.

První zimní měsíce roku 1929 byly cvičení a vůbec veškeré činnosti sokolské velmi nepříznivé. Veliká zima - mrazy které nemají pamětníka - zavinily, že cvičení muselo býti dočasně úplně omezeno. Krutá zima a veliké závěje odřízly na nějaký čas naši obec úplně od ostatního světa.

Skutečná činnost byla zahájena až v měsíci dubnu. Počátkem května bylo spolu s OČJ. sehráno divadelní představení „Ta naše máňa!

Dne 9. června byla uspořádána slavnostní tělocvičná akademie.

Dne 5. července byly pořádány obvyklé Husovy oslavy. Na „Pláni" byla zapálena hranice u které za Sokol promluvil br. JUC. Paulus z Vysokého Výta.

K rozmnožení cvičebního inventáře byla pořízena kladina. Dřevo na její zhotovení daroval br. Kusý z Chotovic.

V červnu zúčastnili se 2 bratři a 2 sestry sokolského zájezdu do Plzně.

Na činnost jednoty působila i okolnost, že v letních měsících roku 1929 řádila ve zdejším kraji epidemie spály.

28. říjen byl opět důstojně oslaven. Dopolední oslava byla u „Lípy svobody" kde po recitacích a zpěvu učinil proslov br. J. Laska z Litomyšle. Večer bylo sehráno divadelní představení „Z pekla do ráje".

Činnost jednoty v roce 1929 byla zakončena pěknou Mikulášskou zábavou, uspořádanou v první polovině prosince.

Vodstečky

1930.

Pro rok 1930 byli zvoleni:

starostou: br. Chalupník,

náměstkem: br. Čáslavský,

náčelníkem: br. Čáslavský,

náčelnicí: s. Emka Chalupníková,

vzdělavatelem: br. Šantrůček.

Do výboru byli určeni: br. A. Pecina, Fr. Klejnek - pokladníkem, br. St. Telec - jednatelem, Al. Kulhavý, Jos. Krejčí, Josef

Krýzl, Rudolf Šantrůček, s. Bl. Lambertová.

Za náhradníky určeni: V. Brýdl, B. Sakula, Jos. Branlík, Jar. Hladík.

Dne 5. ledna 1930 byly pořádány sokolské šikřinky.

Osmdesáté narozeniny presidenta T. G. Masaryka byly okázalé. Dne 6. a 7. března byla pořádána tělocvičná besídka. Před besídkou promluvil o Masarykovi br. J. Aaska z Litomyšle. Včer dne 7. března bylo slavnostní představení „Pro princeznu svobodu", které pod vedením br. vedělavatele sehrálo školní a sokolské žactvo. Návštěva na divadle byla velmi slabá a jen velmi málo odměnila úmornou práci vedělavatele i dětí kterou měli s nacvičením divadla.

V dubnu 1930 loučil se československý národ se svým umělcem, spisovatelem Aloisem Jiráskem. Kondukt, vezoucí popel-

-tělesnou to schránku zvěčnělého, projížděl Novými Hrady. Byla to poslední cesta Mistra Al. Jiráska, při které mu vzdával úctu lid, kraj ve kterém působil. Byla to cesta loučení, která od nás vedla přes Litomyšl do Vys. Mýta a odtud na poslední místo věčného odpočinku, do Hronova. Všude špalíry občanstva, řady vděčných čtenářů. Tak i u nás - jak je vidět z připojeného snímku. Členstvo jednoty zúčastnilo se špalíru v krojích

HOSTINEC V OBECNÍM DOMĚ
Hasičské nářadí

i v občanském a tři bratři, jako delegace jednoty, doprovodili kondukt na další cestě přes Litomyšl do Vys. Mýta.

4. května byl uspořádán koncert k uctění památky A. Jiráska. Na koncertu pohostinsky účinkovala pěvecká osma z Vysokého Mýta, místní hudební kroužek a školní mládež.

Sokol spolu s OČJ. ustavil hudební kroužek, který byl již dříve činný a spolupůsobil na každém sokolském podniku. Hudební nástroje a notový materiál byl kupován společným nákladem. Činnost tohoto kroužku byla bohatá a měla nemalý význam.

Na výzvu sousední obce Podhořany, zúčastnilo se 10 bratří, 3 sestry a 3 dorostenky v krojích a větší počet členstva v

občanském oslav 80 tých narozenin T. G. M. a odhalení pomníku padlým ze světové války, pořádaných v Podhořanech koncem měsíce května. Krojované bratry v průvodu vedl, jak je zřejmo z připojeného snímku, br. Čáslavský.

Z jednoty odešel dosavadní jednatel br. Standa Telec, který přecídlil do Jarošova. Jeho funkci převzal na návrh výboru br. Josef Krýzl.

Dne 29. června 1930 byla pořádána slavnostní akademie na počest osmdesátých narozenin T. G. M. Před začátkem akademie učinil slavnostní proslov k ocenění velikého díla T. G. M. vzdělavatel br. Šantrůček.

Na okrskovém cvičení pořádaném v červnu t. r. jednotou Tisová, byla naše jednota zastoupena 4 bratry a 4 sestrami.

U hranice při oslavě upálení M. J. Husi promluvil br. Malupník dne 5. 7. 1930.

Sokol Dolní Sloupnice postavil si vlastní stánek - příkvou sokolovnu. Jejího slavnostního otevření v září t. r. zúčastnili se 4 členové.

Oslava Dne svobody byla spojena s oslavami Tyršovými. 28. X. dopoledne konala se tělocvičná besídka, na které promluvil na námět „Dr Miroslav Tyrš a naše osvobození" br. vzdělavatel. Večer, za kritického počasí a „kriticky slabé" návštěvy byla sehrána fraška Jiřího Baldy „Karel Poslední". Výkon herců a podání hry bylo velmi pěkné, takže jak obecenstvo, tak i režisér, byli uspokojeni.

Na ukončení roku byla dne 14. prosince pořádána opět Mikulášská zábava na které tentokráte pohostinsky vystoupili bratři z Horního Jelení a svými vtipnými a veselými výstupy program zpestřili.

Celkový přehled o cvičební činnosti nemůže býti uveden, poněvadž nebyl zachováno ani v zápisech uveden. Ze zpráv br. náčelníka a s. náčelní ve schůzích výboru za jednotlivé měsíce je však patrno, že všechny složky stále pilně cvičily.

Během roku konala se 1 řádná valná hromada, 1 ustavující a 9 řádných schůzí výboru.

[illegible]

1931.

Ve valné hromadě konané dne 18. ledna 1931 byly zhodnoceny výsledky vykonané práce v roce uplynulém. Účastníci schůze uctili povstáním památku zemřelého br. Dr K. Hellera, třetího náměstka starosty ČOS.

Po výročních zprávách podaných odstupujícími činovníků, bylo přikročeno k volbě činovníků nových.

Zvoleni:

starostou : br. Jindřich Chalupník,
místostarostou: br. Bohumil Čáslavský,
náčelníkem : br. -"- -"-
náčelnicí : s. Emka Chalupníková,
vzdělavatelem: br. Fr. Šantrůček.

Do osmičlenného výboru: s. Holá (učitelka, přestoupivší do naší jednoty z jedn. Jenišovice - Zalažany), br. Pecina (poštmistr), br. Josef Krýzl - jednatelem, br. Fr. Klejnek - pokladníkem, br. Al. Kulhavý, Rudolf Šantrůček, Fr. Pravec, br. Jos. Jinoch (učitel - z jednoty Chroustovice).

Náhradníky výboru se stali: Frant. Klát, Jan Čáslavka - hospodářem, Fr. Břeň ml., Vinca Binko.

Rok 1931 přináší jednotě značné úkoly. Je opět rokem jubilea - dvacet let trvá již novohradská jednota Sokol. Za tu dobu bylo dík vzorným činovníkům i členstvu vykonáno hodně práce pro rozkvět sokolství, pro zdraví i osvětu národa. Neúnavný starosta br. Chalupník a stejně neúnavný vzdělavatel br. Fr. Šantrůček - stále a stále šíří iden sokolskou, vštěpují svými proslovy veřejnými i proslovy před šikem do členstva a všeho občanstva lásku k vlasti, národní hrdost, rovnost a bratrství. Vedou jednotu cílevědomou prací k dalšímu rozmachu.

Náčelník, br. Bohumil Čáslavský, zakládající člen jednoty je pilným, nezištným a nadšeným pracovníkem dnes, jako před 20 lety kdy stál u kolébky jednoty, která pod jeho svědomitou rukou, pod jeho přičiněním, rostla a rozvíjela se až do doby nynější.

A naše milá Eneka Uhalupníková – sestra náčelnice – ta tichá, skromná, ze sester nejvzornější a nejobětavější – jí při této vzpomínce patří nemalý díl uznání její práce a jejích zásluh.

Všichni tito činovníci jsou pro jednotu záruhou šťastného a zdárného rozvoje do další dvacítky, jejich práce a oběti nechť jsou vzorem budoucím jejich následovníkům!

Tento rok je dobou, kdy pokrok zavítal i do naší obce. Zavádí se elektrické osvětlení – tak i sokolská tělocvična a sokolské jeviště zazáří letos prvně ve světle elektrických žárovek, které nahradí dosavadní lihové či acetylenové osvětlení. Zas jeden krok kupředu!

V měsíci květnu zemřel bratr František Klát. Jeho

pohřeb se konal dne 8. května 1931 a členstvo naší jednoty rozloučilo se s ním pod „Lipou Svobody" jejímž byl zesnulý z

pověření jednoty dlouholetým opatrovníkem. Jeho památka byla potom uctěna vzpomínkou ve schůzi výboru dne 20.5. a v členské schůzi konané dne 27. května 1931.

Celá první polovina roku je věnována pečlivým přípravám k uspořádání veřejného okrskového cvičení v Nových Hradech, který se bude konati v rámci oslav dvacetiletého trvání jednoty. Připravuje se organisace, stravování, ubytování atd. do všech podrobností. Pro cvičiště určena byla louka na Roudence, krásné a pro ten účel velmi vhodné zákoutí za Pravcovým mlýnem. V pilné práci horlivých příprav uběhl měsíc květen a první týden června je dobou opravdové mravenčí píle, jsou to dny chvatu a starostí. Veřejné okrskové cvičení koná se 6. června 1931 za krásného letního počasí. Jako u každé malé jednoty, vyžaduje podobný podnik mnoho práce, ale pracovitých rukou je poměrně málo. Na cvičiště na Roudence sváží se potřebné dřevo na stánky i lavice pro diváky, dováží se nářadí, zatlouhají se kůly a mety. Není zapomenuto ani na různé zábavní atrakce – prodej losů, kolo štěstěny a pod., kteréžto podniky mají vyzískat pořádající jednotě také nějakou tu korunku – stejně tak i stánky, které ochotné a dovedné ruce sester – hospodyněk, naplnily mnoštvím dobrot a sladkostí.

Časně ráno, dne 6. června, začíná se významný den naší jednoty veselým budíčkem. To lužská kapela vybrává do kroku znervosnělým, přespěchaným pořadatelům, kteří pro práci se ani nezastaví – všechno musí být včas připraveno! Milé hosté v hojném počtu přijíždějí – je brzy veselo na cvičišti. Tiché Roudenské údolí ožívá dnes dovádivým smíchem těch nejmladších členů sokolské rodiny.

Pěkným odpoledním průvodem je slavnost zahájena. Přes sedm set sokolských příslušníků V. okrsku defiluje obcí slavnostně prapory vyzdobenou, odchází na cvičiště, kde všechny složky předvádí početným divákům ukázky sokolské práce. Střídá se žactvo s dorostem, členstvo a krásné odpoledne je ukončeno „českou besedou" dorostu v národních krojích. Ještě dlouho po programu je veselo na cvičišti, nikomu se nechce domů. Třetí okrskové cvičení novohradského Sokola se vydařilo po všech stránkách, splnilo všechna očekávání pořadatelů a také i poslání jemuž bylo určeno. První dvacítka let sokolské práce byla po zásluze odměněna úspěchem.

V roce 1930 dochází také ke splnění dávného úsilí činovníků jednoty, aby prostor kolem Lípy svobody byl vhodně upraven. Lípa svobody byla zasazena dne 13. dubna 1919 poblíž rybníka zvaného „Pod olejnou" na pozemku panském. S tehdejšími majiteli panství bylo dlouho, od roku 1922 jednáno, aby dovolili kousíček prostranství kol Lípy svobody oplotiti a vhodně upraviti – jednání však bylo bezvýsledné. Staří podivíni – Theodor a Vilém Peckingové, potomci bývalé šlechty, zadlužení až běda, lpí úzkostlivě na každé pídi země. „Připouštíme, že bylo svoleno svého času, by Lípa svobody na pozemek panský vsazena byla, nemůžeme však připustiti debaty o oplocení, neb přesazení lípky, an co vsazeno jest na našem pozemku, majetkem panství stává se", odpovídá „mocný hradu pán" na prosbu, aby dovolil úpravu místa, kde se konají oslavy státního svátku. Zdegenerované šlechtice však ten kousek pozemku před pádem neuchránil, neuchránil je před pádem ani poklad který marně kopali v zámku, nezachránilo je ani zřídlo nafty, které za pomoci „prouthařů"

a vrtacích strojů bezvýsledně hledali na svých pozemcích v poslední fázi svého neblahého „panování". Tak dochází ke změně majitele – novým držitelem stává se br. Jiří Švagera, který požadavku jednoty vychází s porozuměním vstříc. Svým nákladem nechal Lípu svobody vhodně oplotiti, malou zahrádku upravuje potom jednota v pěkné zákoutí, odpovídající danému smyslu.

Vzdělavatel, br. Šantrůček v září onemocněl a požádal o dovolenou z funkce do konce roku. Na jeho místo nastupuje prozatím sestra Holá.

Oslava 28. října odbývá se u Lípy svobody. Br. starosta učinil krásný projev, sestra vzdělavatelka recituje báseň „28. říjen". Hymnou státní, kterou zazpíval místní pěvecký kroužek, je důstojná oslava zakončena.

Vzdělavatelka za spolupráce vzdělavatelského sboru připravila na 6. prosinec veselou Mikulášskou zábavu, aby nebyla porušena tradice let minulých.

Rok dvacátého výročí, zasvěcený pilné práci, byl zakončen schůzí členů výboru konanou dne 7. ledna 1932 ve které byly učiněny přípravy na valnou hromadu.

Vodstrčil

1932.

Valná hromada požádaná dne 17. ledna 1932 uctívá povstáním památku zemřelých bratří:

starosty ČOS br. J. Scheinera,

zemřelých členů naší jednoty:

br. Fr. Kláta, G. Kadlec a J. Otavy.

Po zahájení promluvil zástupce župního předsednictva,

starosta jednoty Proseč, br. Dr. Kubík.

Přítomní členové zvolili:

starostou: br. Jindřicha Chalupníka,

místostarostou: br. Boh. Čáslavského,

náčelníkem: br. Jos. Jinocha,

náčelnicí: s. Emku Chalupníkovou,

vzdělavatelem: s. Manku Holou.

Do výboru: br. Jos. Krýzl – jednatelem, Fr. Mejnek – pokladníkem, J. Čáslavka – hospodářem, Ar. Pecina, Fr. Pravec, R. Šantrůček, Al. Kulhavý a s. A. Binková.

Za náhradníky výboru: B. Nechař (vrch. čet. strážm.) Lad. Pospíšil (učitel) Fr. Hašek (učitel), E. Telecký st.

Do jednoty se v letošním roce přihlásila sestra R. Kamenická, učitelka, která ohlásila přestup z jedn. Prosetín.

7. února bylo sehráno společně s OČJ. divadelní představení „Zelené království" – B. Rajské.

Dvaaosmdesáté narozeniny prvního presidenta T. G. Masaryka byly uctěny besídkou žactva a dorostu, konanou dne 7. března 1932.

Dne 28. března sehráno divadlo „U bílého koníčka". Úspěch tohoto představení byl značný a bylo proto opakováno dne 10. dubna v Příluce.

Ve cvičeních je živo. Pilně se nacvičují sletová prostná, poněvadž tento rok koná se v Praze IX. všesokolský slet. Dne 8. května zúčastnilo se 5 uster rozřaďovacích závodů na prostná. Všechny cvičenky obstály s dobrým prospěchem. Rozřaďovacích závodů mužů zúčastnil se dne 29. května br. Rudolf Šantrůček.

Dne 29. května zúčastnily se všechny složky jednoty veřejného okrskového cvičení ve Vysokém Mýtě.

IX Všesokolského sletu v Praze se z naší jednoty zúčastnilo několik bratří i sester. Jejich počet však nemůže býti uveden, poněvadž nikde není zapsán. Všichni cvičící podrobili se před odjezdem na slet lékařské prohlídce, kterou provedl br. MUDr. Chalupa.

Dne 5. července promluvil u symbolické hranice k památce M. J. Husi br. František Hašek.

Vzpomínka na Dr. Miroslava Tyrše byla vykonána dne 17. října zapálením vatry a vypálením raket.

Rok 1932 byl počátkem veliké světové krise, počátkem veliké nezaměstnanosti, která postihla i náš národ. Nebylo práce, nebylo mezi lidem peněz ani na obživu, natož na kulturu, či dokonce zábavu. Všechny podobné podniky byly proto omezeny na nejmenší míru – tíživé starosti dolehly na hlavy československých občanů...

Vodstrčil

1933.

Po zahájení valné hromady dne 15. ledna 1933 vzpomíná br. starosta význačných sokolských událostí v minulém roce – hlavně pak oslav Tyršových a IX. Všesokolského sletu. Dosavadní sestře náčelnici, zasloužilé sestře Emce Chalupníkové která je nemocí upoutána na lůžko a nemůže se „bratrského sokolského rokování" zúčastniti, byl z valné hromady zaslán pozdravný přípis.

Po zprávách odstupujících činovníků bylo přikročeno k volbě nových a zvoleni:

starostou: br. Jindřich Chalupník,

místostarostou: br. [illegible]

náčelníkem: Josef Jinoch,

náčelnicí: s. Manka Jinochová-Holá,

vzdělavatelem: br. Fr. Šantrůček.

Do výboru zvoleni: br. Fr. Mlejnek - pokladníkem, Jos. Krýzl - jednatelem, Jan Čáslavka - hospodářem, Rudolf Šantrůček, A. Pecina, L. Pospíšil, Fr. Pravec, A. Binková.

Za náhradníky: Vinc. Binko, Fr. Klimeš, E. Telechý st., M. Šabaková.

Dne 19. března bylo sehráno divadelní představení „Smír" za spolupráce OČJ. která letos oslavuje 50 tileté trvání činnosti spolku. Br. vzdělavatel zhodnotil při této příležitosti úspěšnou společnou práci Ochotnicko-čtenářské jednoty a Sokola na poli kulturním a projevil přání, aby vzájemný dobrý poměr byl i nadále udržen a stále prohlubován.

V květnu bylo sehráno další divadelní představení a sice „Brunetka či blondýna" od V. Fraňka.

V roce 1933 krise vrcholí - nezaměstnanost trvá v nezmenšené míře dále a vyžaduje obrovských nákladů státní pokladny, která podporuje trpící. Sokol chápe i v tomto zápase o chléb své povinnosti a poslání - pomáhá všude, kde se pomoci dá. Tak i naše jednota. Ve schůzi výboru dne 10. 5. 1933 bylo jednoklasně usnešeno, upsati ze skrovných prostředků stavebního fondu Kč 10.000.- na právě vypsanou státní „Půjčku práce".

Novohradský rodák, profesor Dr. K. Čupr, byl jmenován rektorem brněnské techniky. K tomuto velikému úspěchu mu zasílá jednota srdečné blahopřání. Za tuto pozornost rektor Dr. Čupr upřímně poděkoval.

Přichází bolestný 14. červen 1933, kdy opět krutá smrt zasáhla do řad novohradských Sokolů. Tentokrát vybrala si za oběť toho nejlepšího z nejlepších, nejobětavějšího z obětavých.

Po delší nemoci umírá bratr

Bohumil Čáslavský

zakládající člen naší jednoty.

Od roku 1911 až do své smrti sloužil poctivě a oddaně Sokolu a naší jednotě, byl vzorným, skromným a tichým pracovníkem. Za svým přesvědčením, ideálem, za svým čistým sokolstvím šel věrně, byl hrdým a nadšeným bojovníkem – bojovníkem bez bázně a hany! Sokolský odznak „Na stráž" považoval za řád, za vyznamenání a rád jej nosíval na klopě svého kabátu. Bratr Čáslavský byl pilířem jednoty v době persekuce za světové války.

Stál v čele jednoty jako náčelník ve válečných letech od roku 1914 až do svého odchodu na vojnu – jako náčelník vrátil se také ke své jednotě v roce 1918. Stál neohroženě na svém místě a konal své povinnosti, když druzí z opatrnosti a strachu ani do schůzí výboru nechodili....

Jaké myšlenky a starosti o budoucí život jednoty vířily asi jeho hlavou po schůzi konané na rozloučenou s ním dne 12.11.1915, před jeho odchodem do války! – Tomuto loučení, této výborové schůzi byli přítomni jen čtyři bratři!

Po delší nem

Boh

Od roku 191

tině a odda

vzorným, sk

Za svým p

čistým soko

CASLAVSKY

Zapisuji při této příležitosti doslovné znění protokolu z této schůze, aby nejen dokumentovalo oblibu jaké se br. Čáslavský již tehdy těšil, ale aby také varovalo pro léta budoucí, aby se neopakovalo již nikdy více to, že jedni se šli bít a za vlast i umírat - jak tomu ve světové válce bylo - a druzí, dovedli zapřít i jméno Sokol a dokázali se doma schovávat!

Zápis ze schůze za účasti 5 členů zní:

„Bratr Vojslavský ujav se slova podotknul, že bratr starosta i místostarosta opět se do schůze nedostavili, ačkoliv na rozloučenou s br. náčelníkem svolána byla, poděkoval vřelými slovy témuž za jeho péli a úsilí kterou od počátku založení jednoty až do dnešní doby vždy spolku věnoval, jednotu ve stálé síle i v nynější době kritické cvičením udržoval a zveličoval. Na přání všech bratrů, aby se br. náčelník zdráv a v brzku navrátil, tento poděkoval a přál sobě, aby i po jeho odchodu jednota se udržovala v činnosti, pravil, že jeho to byla povinnost starati se o blaho spolku, jako jest to povinností každého člena. Po provolání Nazdar bratru náčelníkovi, schůzka ukončena. - Jan Žihák, t. ž. jednatel."

Tímto zápisem končí život jednoty ve světové válce. Jeden z těch pěti nejsilnějších odešel - ti druzí, snad neměli

ůt i jméno Sokol a dokázali se doma schovávat!

možnosti, snad spíše odvahu – nevím, nechci být jejich soudcem! Bratr Bohumil Čáslavský byl však tehdy bezesporně jedním z těch, kteří nezklamali!

Bolestné bylo loučení jednoty novohradské, která ve smutku doprovázela dne 17. června 1933 svého prvního dlouholetého náčelníka na poslední cestě! Nechť bratr Bohumil Čáslavský spí klidně zasloužený věčný sen – v jeho díle bude dále pokračováno, jeho jednota nikdy nezanikne!

K ukončení vzpomínky zrekapituluji činnost, kterou zesnulý bratr ve svém životě zastával v novohradském Sokole:
r. 1911 – ustavena pobočka jednoty Vys. Výto v N. Hradech – členem výboru,
1912, 1913, 1914, 1915 náčelníkem jednoty až do odchodu na vojnu, ze které se vrací v roce 1918 a znovu se funkce náčelníka ujímá.
1919, 1920, 1921, 1922 – opět náčelníkem jednoty,
1923, 1924 – starostou jednoty,
1925 – náhrad. výboru – přestupuje do jednoty Vysoké Výto, kde setrvává v členství v letech 1926, 1927 a 1928 kdy se vrací zpět.
1929 – místostarostou novohradské jednoty,
1930, 1931, 1932 – místostarostou a zároveň náčelníkem jedn.
V roce 1933 je již nemocí upoután na lůžko a činnost jeho přervána smrtí dne 14. 6. 1933.

Pokračování činnosti v roce 1933:

Dvacátýcsný říjen byl oslaven v rámci oslav pořádaných OČJ. k 50 liletému jubileu trvání spolku. Jednota se svými zástupci zúčastnila slavnostní valné hromady OČJ. Večer byla pořádána společná slavnostní akademie obou spolků.

Tajnému sokolskému srazu, konanému dne 29. X. večer ve Svaření bylo přítomno 26 bratří a 6 sester. Účastníky zdarma na místo srazu dopravil autem br. Vodstrčil.

Po jednoleté pause, konala se opět dne 10. province Mikulášská zábava.

V roce 1933 byla konána 1 řádná valná hromada, 12 schůzí výboru.

Vodstrčil

1934.

Valné hromadě konané dne 21.1.1934 byl přítomen župní delegát profesor br. Běhounek, který jménem předsednictva župy učinil pěkný projev.

Činovníky zvoleni:

br. Chalupník - starostou,

br. Kulhavý - místostarostou,

br. Jinoch - náčelníkem,

s. Jinochová - Holá, náčelnicí,

br. Šantrůček - vedělavatelem

Do výboru: br. Krýzl - jednatelem, br. Ulejnek - pokladníkem, br. Čáslavka - hospodářem, s. Šabaková, bři. Kašek, Břeň, Šilar a Pecina.

Náhradníky: Vinc. Binko, B. Nechař, Jos. Šantrůček, Fr. Pravec.

Dne 11. února pořádal Sokol maškarní merendu.

Za spolupráce s OČJ. byla dne 25. února sehrána Ziegloserové „Cácorka", dne 25. března, hra M. Maeterlincka „Stilmondský starosta". Obě hry dobře provedené měly velký úspěch, zvláště pak „Stilmondský starosta" přinesl divákovi značný požitek. Před představením druhé hry byl proslov o okupaci Belgie pruským vojskem v roce 1914.

Z naší jednoty za svým povoláním na jiné místo odešla sestra M. Jinochová-Holá, agilní činovnice a velmi dobrá herečka. Za její činnost jí jednota srdečně písemně poděkovala. Funkci náčelnice převzala po s. Jinochové-Holé s. Kamenická.

1. květen byl oslaven tělocvičnou besídkou, sestávající ze 12 tělocvičných čísel. Před besídkou měl proslov bratr starosta.

21. května 1934 cvičily všechny složky na okrskovém cvičení v Lakově v tomto počtu: 13 žáků, 8 mužů, 28 žákyň a 4 dorostenky. Na okrskovém cvičení v Javorníkách, konaném dne 3. června cvičilo 8 bratří, 16 žáků, 38 žákyň, 6 dorostenek, 4 sestry. Ve značném počtu všech složek, byla jednota zastoupena na župním sletě v Poličce.

5. července byla pořádána Husova oslava. U Lípy svobody promluvil br. Hašek, odtud byl průvod ke hranici na „Pláň" kde učinil proslov na námět „Lipany a naše doba" - br. starosta. Při slavnosti působil také pěvecký kroužek církve československé.

V listopadu t. r. odchází na nové působiště v České Třebové poštmistr, br. Arnošt Pecina. Na rozloučenou s ním byla svolána členská schůze.

28. říjen byl oslaven tělocvičnou besídkou. Při této příležitosti bylo vzpomenuto proslovem tragické smrti

jugoslávského krále Alexandra I. Sjednotitele.

V měsíci listopadu bylo sehráno divadelní představení „Na vysoké stráni" – prosinec zahájen byl Mikulášskou zábavou.

21. prosince konala se nánoční nadílka sokolské mládeže, při které promluvil k našim nejmladším br. vzdělavatel.

Za rok 1934 byla konána 1 řádná valná hromada, 13 řádných a 1 mimořádná schůze výboru.

Vodstičil

1935.

Valná hromada se odbývá dne 20. ledna 1935 za přítomnosti župního delegáta br. Kostlána, který v pěkném projevu rozebral poselství ČOS k valným hromadám jednot.

V čelo jednoty byl opět postaven
br. Chalupník – jako starosta.

Jako další činovníci zvoleni:
místostarostou: br. Kulhavý,
náčelníkem: br. Jinoch
náčelnicí: s. R. Kamenická,
vzdělavatelem: br. Frant. Hašek.

Do výboru: J. Krýzl – jednatelem, F. Mlejnek – pokladníkem, Jan Čáslavka – hospodářem, B. Neckař, Vinc. Binko, Bohusl. Šilar, Fr. Břeň, Fr. Pravec.

Náhradníci: Josef Šantrůček, St. Binko, R. Šantrůček, B. Čáslavská, Lad. Pospíšil.

V této valné hromadě bylo rozhodnuto o postavení

pomníku padlým ze světové války. Za nejvhodnější bylo uznáno, aby pomník byl postaven pod Lípou svobody. Ku krytí velkých výloh, které si tato akce vyžádá, podnikla jednota dobrovolnou sbírku, která skončila pěkným výsledkem. Na výzvu jednoty došly návrhy pomníků od B. Macáka, novohradského rodáka, sochaře z Prahy, dále od akad. sochaře J. Kadlece z Borové, od sochařů Vápeníka a Balouna z Hlinska. Členská schůze konaná dne 7. dubna, rozhodla se pro návrh podaný B. Macákem a proto mu byla práce zadána.

Dne 7. března byla pořádána společně se školou oslava 85 narozenin presidenta T. G. Masaryka.

V dubnu byla s OČJ. sehrána Koutného veselohra „Fanynko neplač".

12. května byla uskutečněna opět tělocvičná besídka sokolské mládeže. Ke konci května bylo sehráno divadlo K. Baláka „Když štěstí přijde".

2. června cvičilo 12 žáků, 12 žákyň, 8 dorostenek, 5 žen a 6 mužů na okrskovém cvičení ve boděradech.

Župnímu sletu v České Třebové dne 23. června bylo přítomno 11 žáků, 8 žákyň, 10 dorostenek, 6 mužů a 5 žen.

Slavnostní odhalení památníku obětem světové války z let 1914 - 1918 konalo se dne 16. června 1935. Sraz účastníků a zúčastněných korporací - Sokola - Sboru dobrovol. hasičů - legionářů atd. byl na hřišti u školy, odtud ve 13·30 hod. byl průvod k pomníku u Lípy svobody. Po recitaci br. Šantrůčka byly předneseny projevy zástupce obce, armády, Československé obce legionářské a za jednotu promluvil starosta br. Chalupník, který po odhalení převzal památník do ochrany jednoty novo-

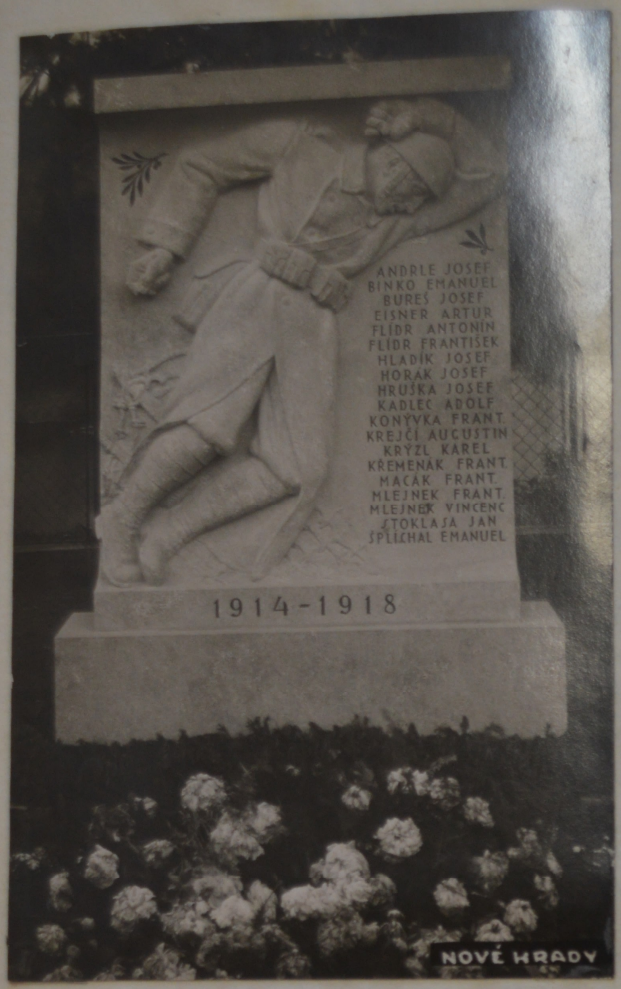

hradské. Památka obětí války byla takto pietně uctěna – jména devatenácti mrtvých spoluobčanů, mezi nimiž čtence i jména našich Sokolů, našich bratří, připomínají, že jejich nositelé padli proto, abychom mohli svobodně žít! Budou nás věčně zavazovati k věrnosti a ohraně těžce dobyté svobody.

Po ukončení slavnostního odhalení pomníku padlým pod Lípou svobody, odešli účastníci v průvodu k „Polance", kde byl slavnostní koncert. Při slavnosti i koncertě hrála kapela p. Kozderky z Luže.

5. července sešla se opět sokolská rodina a četní občané u hranice na „Pláni", kde byla jako každoročně Husova oslava.

Veselohru 6. Doubravského „Dědoušek si namlouvá" sehrála jednota a OČJ. dne 6. října.

Na oslavy 28. října byla uspořádána opět tělocvičná besídka. Dopoledne byl průvod k pomníku padlých, kde učinil za jednotu projev br. vzdělavatel Šantrůček. K uctění památky mrtvých byl k pomníku položen věnec.

Dne 8. prosince byla uspořádána tradiční „Mikulášská zábava" s pestrým programem.

Jako roku loňského, tak i letos konala se 20. prosince, před vánočními svátky nadílka sokolské mládeže, při níž bylo žactvo pokoštěno čajem a zákusky.

[illegible]

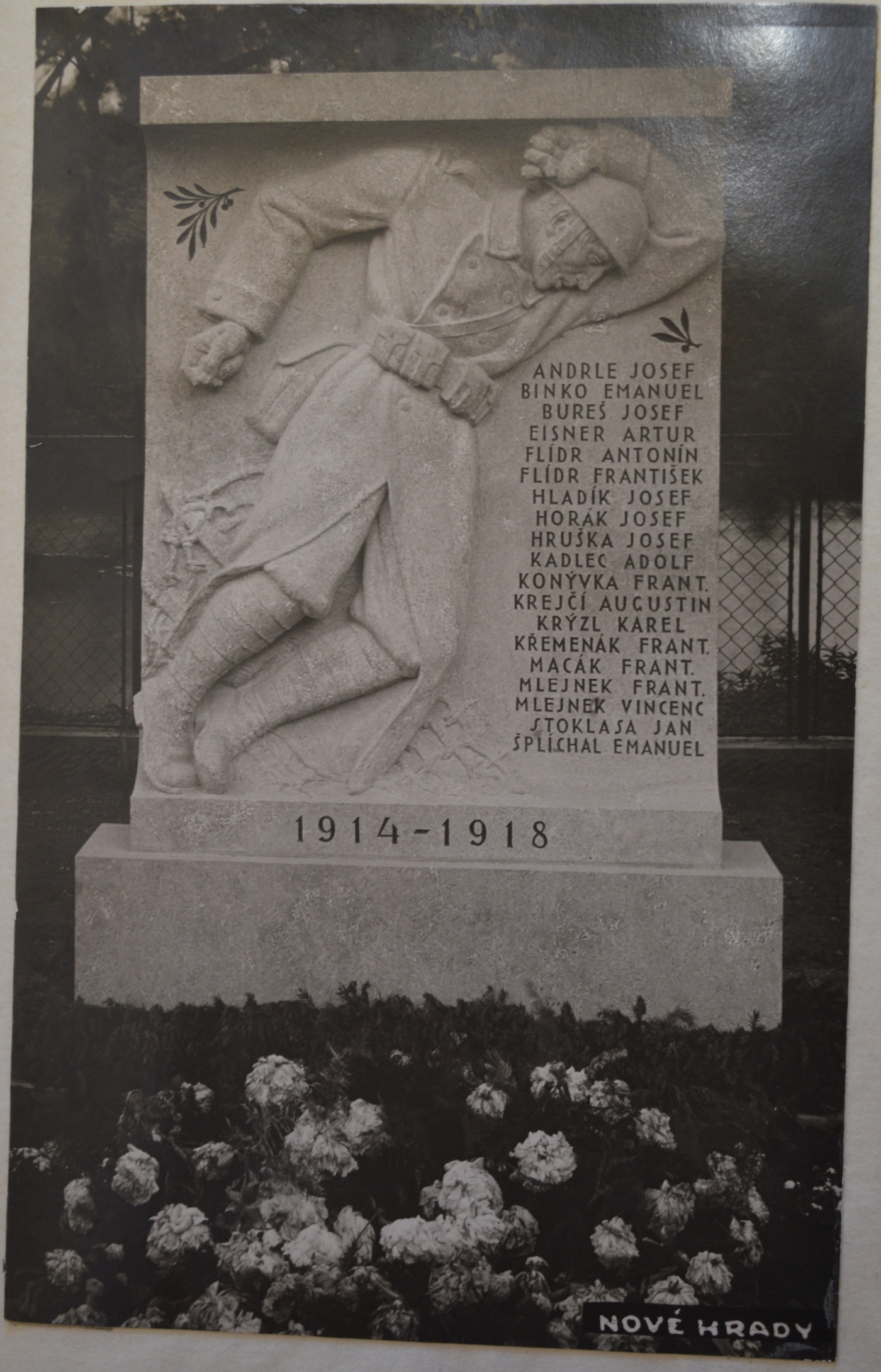
ANDRLE JOSEF
BINKO EMANUEL
BUREŠ JOSEF
EISNER ARTUR
FLÍDR ANTONÍN
FLÍDR FRANTIŠEK
HLADÍK JOSEF
HORÁK JOSEF
HRUŠKA JOSEF
KADLEC ADOLF
KONÝVKA FRANT.
KREJČÍ AUGUSTIN
KRÝZL KAREL
KŘEMENÁK FRANT.
MACÁK FRANT.
MLEJNEK FRANT.
MLEJNEK VINCENC
STOKLASA JAN
ŠPLÍCHAL EMANUEL
1914-1918
NOVÉ KRADY

1936.

Valná hromada odbývala se dne 12. ledna 1936. Po zahájení schůze vzpomněl br. starosta presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka, který se vzdal pro nemoc svého úřadu, ocenil jeho práci a zásluhy pro ČSR. V dalším projevil radost nad tím, že druhým presidentem byl zvolen br. Dr. Edvard Beneš, nejvěrnější a nejlepší spolupracovník T. G. M. Dále vzpomněl oslav 50 výročí trvání východočeské sokolské župy Pippichovy a dvacátéhopátého výročí založení naší jednoty. Zástupce župy, profesor br. Běhounek pozdravil jednotu za předsednictvo župy a ve své řeči zdůraznil, že sokolské cvičení je největším prospěchem pro brannost národa. Připomněl, aby sokolovny byly stále naplněny všemi složkami a vzorem všech nechť jsou v docházce činovníci.

Po všech výročních zprávách byli zvoleni noví činovníci:

starostou: br. Jindřich Chalupník,

místostarostou: br. Bohumil Neckař,

náčelníkem: br. Jos. Jinoch,

náčelnicí: s. R. Kamenická,

vzdělavatelem: br. Frant. Hašek.

Do výboru: br. F. Mejnek - pokladníkem, br. J. Krýzl - jednatelem, br. Jan Čáslavka - hospodářem, br. Kulhavý Al., s. Jiřina Vávrová, br. R. Šantrůček, Vinc. Binko, St. Binko.

Za náhradníky: bři Břeň, Šilar, Pravec, Severa a Telecký.

Rok 1936 je dobou starostí o budoucnost světového míru. Německo začíná bouřit - jeho vůdce Adolf Hitler štve svůj slepý národ proti všem. Náš národ jako jeden z prvých tuší nebezpečí a připravuje se k obraně. „Sokol" zanádí povinnou ostrou střelbu bratří - nevojáků, zanádí také brannou výchovu. Být připraven, nikoliv překvapen, je

zásada, která se šíří v řadách sokolských. Z naší jednoty cvičilo se v ostrostřelbě dne 5.4.1936 na vojenské polní střelnici ve Vysokém Výtě 15 bratří.

Spolková činnost v roce 1936 je zahájena veselou maškarní merendou, která se konala 5. ledna.

Dne 1. března sehrál u nás pohostinsky dram. odbor „Šembery" z Vysokého Výta Langrovu „Jízdní hlídku". Přeplněný sál svědčil o velikém zájmu, jemuž se toto divadlo těšilo a obecenstvo bylo spokojeno krásným podáním a vzornými výkony jednotlivých herců. Za uspořádání je nutno poděkovati br. Fr. Šantrůškovi, který u „Šembery" tehdy spolunčinkoval jako host.

7. března konala se oslava narozenin T. G. M.

Ke konci sehrály jednota Sokol a OČJ. Piskořovu hru „Šťastní otcové".

Na nerejném okrskovém cvičení ve Svaření byla jednota zastoupena 3 bratry, 3 dorostenci, 12 žáky, 8 sestr. 6 dorosten., 8 žákyněmi.

Slavnost dne 21.6.1936.

Dne 21. června 1936 konala se oslava pětadvacetiletého trvání jednoty novohradské. Při této příležitosti byla žactvu – naději každé jednoty – slavnostním způsobem předána standarta. Slavnost byla zahájena ve 2 hod. odpoledne veřejným koncertem na náměstí. V 15. hod. bylo potom předání standarty, při čemž učinil projev starosta jednoty br. Chalupník a vzdělavatel br. Hašek. Po ukončení pořadu na náměstí odešli účastníci v průvodu k turistické chatě „Na Polance", kde na podiu, zhotoveném vedle tamního koupaliště, konala se akademie s ukázkami prostných, tanců

a baletu, který přednedla sestra Růžena Tláskalová z Vyp. Výta

jako host jednoty. Mezi jednotlivými čísly pořadu akademie koncertovala hudba kapel. Kozderky z Luže. Pořad

akademie byl velmi pestrý a pěkný a byl vzorem ukázkou sokolské práce. Cvičení zúčastnily se všechny složky. Po

závěrečné scéně akademie byl koncert. Po setmění bylo zapáleno lampionové osvětlení a krásná odpolední slavnost byla ukončena vypálením ohňostroje. Večer konala se v sále „Polanky" taneční zábava. K pomníku padlých byla před zahájením odpolední slavnosti položena kytice.

Červenec 1936 byl ve znamení zájezdu českého Sokola na Slovensko. Naše župa byla v Bratislavě. Byly to krásné dny radosti, opravdového bratrství a vzájemné lásky a porozumění Sokola Čecha a Slováka. Byly to chvíle

dojmů na které se nezapomíná. Přesvědčili jsme se, že Slovák - Sokol, je opravdovým bratrem, že sokolská myšlenka nejlépe poslouží ke vzájemnému poznání a sblížení obou národností. Slovák - Sokol bude nezdolným pilířem jednoty našeho národa. Úchvatný byl pohled na Děvín, obsypaný tisíci kroji sokolskými a národními. Na věky vryla se v paměť mužná, krásná slova starosty bratislavské sokolské župy, kterými k nám promluvil na Děvíně. Na tomto zájezdu byli z naší jednoty: 2 bratři, 2 dorostenci, 6 sester a 6 dorostenek.

Zásluhou br. Jaroslava Remeše, profesora tělocviku, který působil na zdejší škole jako učitel, zřizuje se při jednotě sportovní odbor, jehož účelem je pěstovati hry a lehkou atletiku. Sportovní odbor měl družstvo pro odbíjenou, pro kázenou, v zimě potom i družstvo ledního hockeye. Odbor vykazoval živou činnost.

28. říjen byl opět důstojně oslaven. Dopoledne byl průvod k pomníku padlých, kde byla položena kytice a recitace br. Šantrůčka. Potom na sále v Obecním domě promluvil novohradský rodák, spisovatel - historik F. J. Čečetka „O české knize". Jeho projev byl velmi pěkný a výstižný a byl pozorně vyslechnut. Večer konalo se za osobní účasti autora představení „Sluníčko", kterouž to hru napsal F. J. Čečetka. Před divadlem promluvil o významu státního svátku okres. škol. inspektor Fr. Lehký z Vysokého Mýta.

Divadelní hra Čečetkova „Sluníčko" byla pohostinsky sehrána dne 22. XI. t. r. v nové sokolovně v Kakově. Slavnostního otevření sokolovny v Kakově, konaného na podzim tohoto roku se jednota ve značném počtu členstva zúčastnila.

Na ukončení roku byla 13.12. pořádána Mikulášská zábava.

[illegible]

1937.

Na valné hromadě dne 10. 1. 1937 promluvil jménem župy, župní jednatel br. prof. Jos. Běhounek. Připomněl přípravy X. všesokolského sletu v Praze a přípravy župního sletu, který se bude konati v tomto roce ve Vysokém Mýtě.

Valná hromada ponechala dosavadní činovníky většinou ve svých funkcích a tak byli zvoleni:

starostou: br. Jindřich Chalupník,
náměstkem: br. Alois Kulhavý,
náčelníkem: br. Jos. Jinoch,
náčelnicí: s. Růžena Kamenická,
vzdělavatelem: br. Frant. Hašek.

Do výboru určeni: br. J. Krýzl - jednatelem, br. Fr. Mejnek - pokl., Jan Čáslavka - hospodářem, br. Nechař, B. Šilar, Fr. Pravec, Fr. Svoboda a St. Binko.

Náhradníky: bři. Vincenc Binko, Jos. Nekvinda, B. Čáslavská, Jar. Hladík, F. Svoboda.

Z této valné hromady byl zaslán pozdravný přípis spisovateli F. J. Čečetkovi.

Dne 7. března byla jednota spolupořadatelkou oslav 87 narozenin presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka. Na oslavu byla zapálena vatra, při které byl proslov.

14. března byla spolu s OČJ. sehrána veselohra A. J. Urbana „Vyučování lásce".

Divadelní hra Viléma Wernera „Lidé na kře" byla s úspěchem sehrána dne 18. dubna a 25. dubna byla pohostinsky opakována v sokolovně jednoty Proseč.

1. května byla uspořádána tělocvičná besídka. Na zahájení besídky byl proslov o pres. Dr E. Benešovi.